

- (2) De minimis potpora iz stavka (1) ovoga članka sadržana u kreditima smatra se transparentnom de minimis potporom ako se bruto novčana protuvrijednost izračunava primjenom referentne kamatne stope koja vrijedi u trenutku dodjele potpore.
- (3) De minimis potpora iz stavka (1) ovoga članka sadržana u dokapitalizaciji smatra se transparentnom de minimis potporom samo ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu iz stavka (1) članka 12. ove uredbe.
- (4) De minimis potpora iz stavka (1) ovoga članka sadržana u mjerama rizičnog financiranja smatra se transparentnom de minimis potporom ako program rizičnog financiranja osigurava kapital u iznosu koji ne premašuje gornju granicu iz stavka (1) članka 12. ove uredbe.
- (5) Pojedinačna de minimis potpora koja se dodjeljuje u okviru programa garancija poduzećima koja se ne nalaze u teškoćama smatrat će se transparentnom de minimis potporom ako se radi o garanciji koja se odnosi na dio kredita u iznosu koji nije viši od 3.750.000 EUR po gospodarskom subjektu. Ako je garantirani dio kredita manji od navedenog iznosa, bruto novčana protuvrijednost izračunava se kao odgovarajući proporcionalni dio gornje granice iz stavka (1) članka 12. ove uredbe.
- (6) Garancija ne smije pokrivati više od 80% pripadajućeg kredita.
- (7) Programi (sheme) garancija u obliku de minimis potpore smatrat će se transparentnom potporom ako Vijeće prije primjene tih programa (shema) odobri metodologiju izračuna bruto novčane protuvrijednosti garancije i ako se ta metodologija eksplicitno odnosi na vrstu garancije i način njihove primjene u skladu s odredbama ove uredbe.

Članak 15.

Kumulacija

- (1) Ako ukupan iznos de minimis potpore u obliku naknade za obavljanje javne usluge koja se dodjeljuje određenom gospodarskom subjektu za pružanje javne usluge premaši iznos iz stavka (1) članka 12. ove uredbe, tada se ne radi o de minimis potpori.
- (2) De minimis potpora u obliku naknade za obavljanje javne usluge ne može se zbrajati s drugim vrstama državne potpore u odnosu na iste opravdane troškove ako bi to rezultiralo s višim intenzitetom državne potpore od dopuštenog.
- (3) De minimis potpora u obliku naknade za obavljanje javne usluge iz ove uredbe može se zbrojiti s de minimis potporom koja je uređena općim pravilima o dodjeli de minimis potpore samo do gornje granice iz stavka (1) članka 12. ove uredbe.
- (4) De minimis potpora u obliku naknade za obavljanje javne usluge ne može se zbrojiti ni s jednom drugom naknadom za obavljanje iste usluge od općeg ekonomskog interesa, bez obzira na to da li ta naknada predstavlja državnu potporu ili ne, uključujući i naknadu iz članka 9. ove uredbe.

Članak 16.

Obveze davatelja i korisnika de minimis potpore u obliku naknade za obavljanje javne usluge

- (1) Davatelj de minimis potpore u obliku naknade za obavljanje javne usluge prilikom dodjele te potpore dostavit će primatelju naknade pisanu obavijest o iznosu naknade koja mu se dodjeljuje izraženo u bruto novčanoj protuvrijednosti, s napomenom da se radi o de minimis potpori pozivajući se na članak 12. ove uredbe i službeno glasilo u kojem je Uredba objavljena. Ako se radi o shemi (programu), davatelj potpore dužan je svakog pojedinačnog gospo-

darskog subjekta obavijestiti o iznosu de minimis potpore koja mu je dodijeljena u skladu s tom shemom.

- (2) Davatelj de minimis potpore može dodijeliti novu de minimis potporu za obavljanje javne usluge tek nakon što utvrdi da iznos te potpore ne prelazi iznos iz stavka (1) članka 12. ove uredbe.
- (3) Korisnik de minimis potpore za obavljanje javne usluge prije dodjele te potpore dužan je davatelju potpore dostaviti izjavu (u pisanoj formi ili elektroničkim putem) o dobivanju de minimis potpore u skladu s ovom uredbom i o iznosu ostalih de minimis potpora primljenih u tekućoj i dvije prethodne fiskalne godine.
- (4) De minimis potpora za obavljanje javne usluge smatra se dodijeljenom u trenutku kada je donesen akt o dodjeli te potpore.

Članak 17.

Vođenje evidencije i čuvanje podataka o dodijeljenim de minimis potporama u obliku naknade za pružanje javne usluge

- (1) Davatelji de minimis potpore iz ove uredbe dužni su Ministarstvu financija kao nadležnom organu za provedbu Zakona dostaviti podatke u vezi s dodjelom de minimis potpore za obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa kako bi se provjerila usklađenost te potpore s odredbama ove uredbe, najkasnije do 30. travnja tekuće godine za prethodnu godinu.
- (2) Davatelj de minimis potpore iz ove uredbe dužan je čuvati podatke o pojedinačnoj de minimis potpori 10 godina od dana dodjele te potpore, a o shemama (programima) de minimis potpore 10 godina od dana kada je posljednja potpora iz te sheme dodijeljena pojedinačnom korisniku.
- (3) Davatelj de minimis potpore za obavljanje javne usluge dužan je na zahtjev Ministarstva financija i/ili Vijeća u roku od 20 dana dostaviti sve podatke koje ova tijela smatraju potrebnim kako bi ocijenili da li su ispunjeni uvjeti iz ove uredbe koji se odnose na dodjelu de minimis potpore za obavljanje javne usluge, kao i podatke o ostalim de minimis potporama koje je primio određeni gospodarski subjekt.

V. Prijelazne i završne odredbe

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 361/2018

29. ožujka 2018. godine
Sarajevo

Premijer

Fadil Novalić, v. r.

473

Na osnovu člana 19. stav (1) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa članom 24. Zakona o sistemu državne pomoći u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 109. hitnoj sjednici, održanoj 29.03.2018. godine, donosi

УРЕДБУ

О НАМЈЕНИ, КРИТЕРИЈИМА И УСЛОВИМА ЗА ДОДЈЕЛУ ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Предмет Уредбе

- (1) Овом уредбом се утврђује сврха државне помоћи, прихватљиви трошкови и сектори, максимална дозвољена

висина државне помоћи и остали важећи критерији за додјелу државне помоћи коју додјељује Федерација Босне и Херцеговине, непосредно или преко овлашћених правних лица.

(2) Одредбе ове уредбе се односе на следеће врсте државне помоћи:

- а) хоризонталну државну помоћ:
 - 1) државну помоћ за промовирање регионалног развоја;
 - 2) државна помоћ малим и средњим привредним субјектима;
 - 3) државна помоћ за санацију и реструктурирање привредних субјеката у тешкоћама;
 - 4) државна помоћ у облику ризичног капитала;
 - 5) државна помоћ за истраживање, развој и иновације;
 - 6) државна помоћ за усавршавање;
 - 7) државна помоћ за запошљавање запосленика који се теже запошљавају или запосленика са инвалидитетом;
 - 8) државна помоћ за заштиту околиша;
 - 9) државна помоћ за накнаду штете проузроковане природним катастрофама;
 - 10) државна помоћ за локалну инфраструктуру;
- б) вертикалну државну помоћ - помоћ посебним секторима:
 - 1) државна помоћ у сектору производње челика;
 - 2) државна помоћ привредним субјектима у сектору вађења угља;
 - 3) државна помоћ у сектору саобраћаја (цестовни, железнички, водни и зрачни саобраћај, те помоћ за потребе пријезова становника удаљених регија);
 - 4) државна помоћ у сектору поштанских услуга;
 - 5) државна помоћ за инфраструктуру широкопојасног интернета;
 - 6) државна помоћ за радио-дифузне услуге;
 - 7) државна помоћ у области културе и очување културног наслеђа, укључујући кинематографију и аудиовизуелна дјела;
 - 8) државна помоћ за спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру;
- ц) државну помоћ у облику специфичних инструмената државне помоћи:
 - 1) државна помоћ у облику гаранција;
 - 2) државна помоћ у продаји непокретне имовине у јавном власништву и
 - 3) државна помоћ за осигурање извозних кредита.

Члан 2.

Појмови

Појмови који се користе у овој уредби имају следеће значење:

- а) Финансијске организације су банке, микро-кредитне организације, штедно-кредитне задруге, друштва за осигурање, лизинг друштва, друштва за управљање инвестицијским фондовима, друштва за управљање обавезним односно добровољним пензијским фондovima и брокерско-дилерска друштва.
- б) Микро и мали привредни субјекти су субјекти који запошљавају мање од 50 запослених и чији је годишњи промет и/или годишњи биланс мањи од 10 милиона еура.

ц) Средњи привредни субјекти су они који на дан састављања финансијских извјештаја запошљавају између 51 и 250 запослених и чији је годишњи промет мањи од 50 милиона еура, и/или укупни годишњи биланс не прелази 43 милиона еура.

д) Велики привредни субјекти су привредни субјекти који нису средњи или мали привредни субјекти, као и финансијске организације из става (1) овог члана без обзира на величину и промет.

е) Власнички капитал је директно или индиректно улагање у привредни субјект у замијену за власништво над одговарајућим удјелом.

ф) Квазивласнички капитал је финансирање које се сврстава између власничког капитала и задуживања и чији се принос за улагача претежно заснива на добити или губицима циљног привредног субјекта који нису осигурани у случају инсолвентности

г) Прихватљиви трошкови су трошкови за које је дозвољено додијелити државну помоћ.

х) Интензитет помоћи је бруто износ помоћи изражен као проценат прихватљивих трошкова, прије одбитка пореза или других дажбина.

и) Датум додјеле помоћи значи датум на који је на основу правног режима Федерације Босне и Херцеговине кориснику додијељено законско право на примање помоћи.

ј) Бруто еквивалент бесповратног средства значи износ помоћи ако је кориснику додијељена у облику бесповратног средства, прије одбитка пореза и других накнада.

к) Иста или слична дјелатност значи дјелатност која је обухваћена истим разредом статистичке класификације економских дјелатности НАЦЕ Рев.2.

л) Почетно улагање значи: а) улагање у материјалну и нематеријалну имовину повезано с оснивањем нове пословне јединице, проширење капацитета постојеће пословне јединице, диверсификација производње пословне јединице на производе које дотична пословна јединица претходно није производила или темељита промјена у свеукупном производном процесу постојеће јединице; или б) стицање имовине која припада пословној јединици која се угасила или би се угасила да није била купљена, а купио ју је улагач који није повезан с продаваоцем, искључујући једноставно стицање удјела у привредном субјекту.

м) Алтернативна трговинска платформа значи мултилатералну трговинску платформу односно мултилатерални систем који води инвестицијско друштво или тржишни оператер који спаја вишеструке интересе трећих страна за куповину и продају финансијских инструмената - у оквиру система и у складу с недискрецијским правилима, а на којој већину финансијских инструмената уврштених за трговање издају мали и средњи привредни субјекти (МСП-ови).

Члан 3.

Повезани привредни субјекти

(1) Повезани привредни субјекти су субјекти међу којима постоји једна од следећих веза:

- а) један субјект има већину гласачких права власника учешћа или чланова у другом привредном субјекту;
- б) један субјект има право поставити или смијенити већину чланова управног, управљачког или надзорног тијела другог привредног субјекта;
- ц) један субјект има право остваривати владајући утјецај над другим привредним субјектом на

основу с њим склопљеног уговора или на основу одредбе његовог статута или колективног уговора;

- д) један субјект, који је власник удјела или члан другог привредног субјекта, сам контролише, по договору с другим власницима удјела или члановима тог субјекта, већину гласачких права власника удјела или чланова у том привредном субјекту.
- (2) Претпоставља се да владајући утјецај не постоји ако се улагачи наведени у ставу (1) тачка б) овог члана не укључују директно или индиректно у управљање дотичним привредним субјектом, не доводећи у питање своја права у својству власника удјела.
- (3) Повезанима се сматрају и привредни субјекти који су међусобно повезани преко једног или више других привредних субјеката, односно било којег улагача и на било који од начина.
- (4) Повезанима се сматрају и привредни субјекти који једну од тих повезаности остварују посредством физичког лица или групе физичких лица које заједно дјелују ако се баве својом дјелатношћу или дијелом своје дјелатности на истом мјеродавном тржишту или сусједним тржиштима.

Члан 4.

Услови за додјелу државне помоћи

- (1) Државна помоћ се додјељује уколико програм (схема) државне помоћи или појединачни пројект државне помоћи задовољава услове из ове уредбе и члана 71. став (2) Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ССП).
- (2) Државна помоћ не може се додијелити привредном субјекту којем је изречен налог за поврат државне помоћи у складу са претходним рјешењем/одлуком Вијећа за државну помоћ БиХ (у даљем тексту: Вијеће) о незаконитости и недопуштености државне помоћи.

Члан 5.

(Утврђивање укупног дозвољеног износа државне помоћи)

- (1) Приликом утврђивања да ли се поштују прагови за пријаву и максимални интензитети помоћи, у обзир се узима укупни износ државне помоћи за дјелатност, пројекат или привредни субјект којима је додијељена помоћ.
- (2) Помоћ чије је трошкове могуће утврдити и која подлијеже правилима ове одлуке може се кумулирати:
- са било којом другом државном помоћи, под условом да се те мјере односе на различите прихватљиве трошкове које је могуће утврдити;
 - са било којом другом државном помоћи у вези са истим прихватљивим трошковима, било да се они дјелимично или потпуно преклапају, само ако се таквом кумулацијом не премашује највиши и дозвољени интензитет или износ помоћи.
- (3) Државна помоћ која се изузима на основу ове Уредбе не кумулира се са де минимис помоћи у односу на исте прихватљиве трошкове ако би таква кумулација довела до премашивања дозвољеног интензитета помоћи.

Члан 6.

Израчунавање референтне каматне стопе, дисконтне стопе и стопе поврата

- (1) Референтна каматна стопа је просјечна каматна стопа комерцијалних банака на тржишту капитала Босне и

Херцеговине према подацима које објављује Централна банка Босне и Херцеговине.

- (2) За потребе одређивања референтне каматне стопе за конкретнoг привредног субјекта, односно утврђивања да ли зајам одобрен привредном субјекту представља државну помоћ, потребно је на основну референтну стопу додати одговарајуће марже ризика, зависно од кредитног рејтинга привредног субјекта и понуђених инструмената осигурања.
- (3) За израчунавање дисконтне стопе, маржа од 100 базних бодова додаје се на основну референтну стопу.
- (4) Стопа поврата се израчунава одавањем 100 базних бодова на основну референтну стопу.

Члан 7.

Конверзија

Износ државне помоћи изражен у еурима конвертује се у конвертибилну марку према средњем девизном курсу Централне банке Босне и Херцеговина на дан додјеле државне помоћи.

II. ХОРИЗОНТАЛНА ДРЖАВНА ПОМОЋ

1. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ПРОМОВИРАЊЕ РЕГИОНАЛНОГ РАЗВОЈА

Члан 8.

Опћи услови за додјелу државне помоћи за промовирање регионалног развоја

- (1) Подручје Федерације Босне и Херцеговине сматрат ће се потпомогнутим подручјем у смислу правила за додјелу државне помоћи све док БДП по становнику не пријеђе 75% просјека БДП по становнику чланица Еуропске уније.
- (2) Државна помоћ за регионални развој може се додијелити као: помоћ код почетног улагања и оперативна помоћ.
- (3) Помоћ за регионални развој не може се додијелити привредним субјектима у сектору производње челика, синтетичких влакана и вађења угља, сектору транспорта, аеродромима, производњи и дистрибуцији енергије и енергетској инфраструктури.
- (4) Правила о државној помоћи за промовирање регионалног развоја не примјењују се на:
- програме који су усмјерени на ограничен број посебних сектора привреде. Програми који се односе на туристичку дјелатност, широкопојасну инфраструктуру или прераду и стављање на тржиште пољопривредних производа се не сматрају програмима усмјереним на посебне секторе привреде;
 - регионалне помоћи у облику програма којима се надокнађују трошкови пријезова робе произведене у недовољно развијеним и изразито неразвијеним општинама у Федерацији Босне и Херцеговине и за пријевоз цјевоводом;
 - појединачну регионалну државну помоћ за улагање кориснику који је затворио исту или сличну дјелатност у периоду од двије године прије подношења захтјева за регионалну помоћ за улагање или који, у вријеме подношења захтјева, има конкретан план затворити исту или сличну дјелатност у року од највише двије године након довршетка почетног улагања за које тражи помоћ;
 - регионалну оперативну помоћ додијељену привредном субјекту чије су главне дјелатности обухваћене подручјем К "Финансијске дјелатности и дјелатности осигурања" класификације НА-ЦЕ Рев. 2 или привредним субјектима који обав-

љају дјелатности унутар групе, а чије су главне дјелатности обухваћене разредима 70.10. "Управљачке дјелатности" или 70.22 "Саветовање у вези с пословањем и осталим управљањем" класификације НАЦЕ Рев. 2

1.1. Регионална државна помоћ за почетно улагање

Члан 9.

Посебни услови за додјелу регионалне државне помоћи за почетно улагање

- (1) Регионална државна помоћ за почетно улагање може се додијелити ако су испуњени следећи услови:
 - а) државна помоћ се додјељује малом и средњем привредном субјекту за било коју врсту почетног улагања или
 - б) државна помоћ се додјељује великом привредном субјекту искључиво за почетно улагање у нову економску дјелатност или за диверзификацију постојећих пословних јединица којом се преусмјеравају на нове производе или нове иновативне поступке.
- (2) Осим у случају улагања малих и средњих привредних субјеката у недовољно развијеним и изразито неразвијеним општинама у Федерацији Босне и Херцеговине, корисник државне помоћи мора осигурати финансијски допринос од најмање 25% прихватљивих трошкова, из властитих извора или страним инвестицијама, у облику ослобођеном од било какве државне помоћи.
- (3) Економска дјелатност у коју се врши улагање мора остати у подручју које прима државну помоћ током најмање пет година након довршетка улагања, односно најмање три године након довршетка улагања у случају малих и средњих привредних субјеката, што не спречава замјену постројења или опреме који су у том периоду застарјели или се покварили.
- (4) Сечена имовина мора бити нова, осим за мале и средње привредне субјекте и у случају стицања пословне јединице.
- (5) Стицање учешћа не представља почетно улагање.
- (6) Сва почетна улагања која је покренуо исти корисник (на нивоу групе) у периоду од три године од датума почетка радова на другом улагању којем је додијељена државна помоћ у истој регији на трећем нивоу номенклатуре територијалних јединица за статистику (НУТС) сматрају се дијелом истог пројекта улагања.
- (7) Регионална државна помоћ за развој широкопојасне мреже мора испуњавати следеће услове:
 - а) додјељује се само у подручјима у којима нема мреже исте категорије (или основна широкопојасна мрежа или приступне мреже следеће генерације тзв. мрежа НГА) и није вјероватно да ће се у року од три године од доношења одлуке о додјели државне помоћи та мрежа развити под комерцијалним условима;
 - б) субвенционирани мрежни оператор мора понудити активни и пасивни veleпродајни приступ по фер и недискриминирајућим условима, укључујући физичко издвајање у случају мрежа НГА; и
 - ц) додјељује се на основу конкурентног поступка одабира.
- (8) Регионална државна помоћ за истраживачку инфраструктуру може се додијелити искључиво под условом омогућавања приступа помоћу инфраструктури на транспарентан начин без дискриминације.

Члан 10.

Прихватљиви трошкови код регионалне државне помоћи за почетно улагање

- (1) Прихватљиви трошкови су следећи:
 - а) трошкови улагања у материјалну и нематеријалну имовину;
 - б) процијењени трошкови плаћа произашли из отварања радних мјеста услјед почетног улагања, израчунати за период од двије године; или
 - ц) комбинација трошкова из тачака (а) и (б), под условом да комбиновани износ не премашује износ из тачке (а) или износ из тачке (б), зависно од тога који је већи.
- (2) Трошкови повезани са закупом материјалне имовине могу се узети у обзир уз следеће услове:
 - а) за земљишта и зграде закуп се мора наставити најмање пет година након очекиваног датума довршетка пројекта улагања за велике привредне субјекте, односно три године у случају малих и средњих привредних субјеката;
 - б) за постројења или машине закуп мора бити у облику финансијског лизинга и садржавати обавезу корисника помоћи на куповину имовине након истека уговора о закупу.
- (3) У случају стицања имовине пословне јединице, узимају се у обзир искључиво трошкови куповине имовине по тржишним условима од трећег лица неповезаног с купцем.
- (4) Услов из става (3) овог члана не примјењује се ако малог привредног субјекта преузме члан породице првобитног власника, или запослени.
- (5) Ако је помоћ за стицање имовине додијељена прије куповине имовине, трошкови за ту имовину одузимају се од прихватљивих трошкова повезаних са стицањем пословне јединице.
- (6) За државну помоћ додијељену на основу промјене у производном процесу, прихватљиви трошкови морају премашивати амортизацију имовине повезане с дјелатношћу која се модернизирала током три претходне пореске године.
- (7) За помоћи додијељене за диверзификацију постојеће пословне јединице прихватљиви трошкови морају премашивати најмање 200% књиговодствене вриједности имовине која се поновно употребљава, књижене у порезној години која претходи почетку радова.
- (8) Нематеријална имовина прихватљива је за обрачун трошкова улагања ако испуњава следеће услове:
 - а) мора се употребљавати искључиво у пословној јединици која прима државну помоћ;
 - б) мора се водити као имовина која се амортизује;
 - ц) мора бити купљена по тржишним условима од треће особе неповезане с купцем; и
 - д) мора бити укључена у имовину привредног субјекта који прима државну помоћ и остати повезана с пројектом за који се додјељује помоћ током најмање пет година односно три године у случају малих и средњих привредних субјеката.
- (9) За велике привредне субјекте, трошкови нематеријалне имовине прихватљиви су искључиво до границе од 50% укупних прихватљивих трошкова улагања за почетно улагање.

Члан 11.

Прихватљиви трошкови за отварање нових радних мјеста
Ако се прихватљиви трошкови израчунавају у односу на процијењене трошкове плаћа произашлих из отварања

радних мјеста које је потребно исплатити у периоду до двије године, слједећи услови морају бити испуњени:

- а) пројекат улагања мора довести до нето повећања броја запослених у дотичној пословној јединици у односу на просјек за протеклих 12 мјесеци, што значи да ће се евентуална радна мјеста изгубљена током тог периода одузети од привидног броја новоотворених радних мјеста;
- б) свако радно мјесто мора бити попуњено у року од три године од довршетка радова; и
- ц) свако радно мјесто отворено улагањем мора остати у дотичном подручју током периода од најмање пет година од дана када је први пут попуњено, односно током периода од три године у случају малих и средњих привредних субјеката.

Члан 12.

Интензитет регионалне државне помоћи за почетно улагање

- (1) Интензитет државне помоћи за почетно улагање у бруто еквиваленту бесповратних средстава не може премашити максимални интензитет помоћи у дотичном подручју.
- (2) Уколико се користи метода из члана 10. став (1) тачка ц) ове уредбе, максимални интензитет не може премашити најповољнији износ који произлази из примјене тог интензитета на основу трошкова улагања или трошкова плаћа.
- (3) Максимални интензитети помоћи износи до:
 - а) 50% бруто еквивалента помоћи када је БДП по становнику нижи од 45% просјека Европске уније;
 - б) 35% бруто еквивалента помоћи када БДП по становнику износи најмање 45%, а највише 60% просјека Европске уније;
 - ц) 25% бруто еквивалента помоћи када БДП по становнику износи више од 60% просјека Европске уније.
- (4) Максимални интензитет помоћи из става (3) овог члана може се повећати до 10 процентних поена у недовољно развијеним општинама које имају индекс развијености између 50% и 75% просјека Федерације Босне и Херцеговине те до 20 процентних поена за изразито неразвијене општине које имају индекс развијености испод 75% просјека Федерације Босне и Херцеговине.

Члан 13.

Интензитет регионалне помоћи пројекту европске територијалне сарадње

- (1) За почетно улагање повезано с пројектима европске територијалне сарадње, интензитет помоћи за подручје у којем је смјештено почетно улагање примјењује се на све кориснике који учествују у пројекту.
- (2) Одредба из става (1) овог члана примјењује се на велике привредне субјекте ако се почетно улагање искључиво односи на нову економску дјелатност.

Члан 14.

Висина регионалне државне помоћи за почетно улагање

- (1) Максимални износ регионалне државне помоћи за почетно улагање не може премашити 100 милиона еура.
- (2) За велике пројекте улагања, износ помоћи не може премашити прилагођени износ помоћи израчунат у складу са слједећом формулом:

$$P \times (A + 0,50 \times B + 0,34 \times C),$$

при чему је:

- Р максимални интензитет помоћи примјењив у дотичном подручју, искључујући повећани интензитет помоћи за мале и средње привредне субјекте,
- А почетних 50 милиона ЕУР прихватљивих трошкова,
- Б дио прихватљивих трошкова између 50 милиона ЕУР и 100 милиона ЕУР,
- Ц дио прихватљивих трошкова који премашује 100 милиона ЕУР.

1.2. Регионална државна помоћ за оперативно пословање

Члан 15.

Посебни услови за додјелу регионалне државне помоћи за оперативно пословање

Државна помоћ за оперативно пословање може се додијелити како би се надокнадили:

- а) додатни трошкови пријеза робе произведене у подручјима прихватљивим за додјелу оперативне државне помоћи односно додатни трошкови пријеза робе која се у тим подручјима даље прерађује под слједећим условима:
 - 1) корисници обављају своју производну дјелатност у тим подручјима;
 - 2) државна помоћ се може објективно унапријед квантификирати на основу фиксног износа, вриједности тоне по километру, или неке друге релевантне јединице;
 - 3) додатни трошкови пријеза израчунавају се на основу путовања робе употребом пријезног средства којим се производи најнижи трошак за корисника;
 - 4) додатни трошкови пријеза робе која се даље прерађује у недовољно развијеним и изразито неразвијеним општинама у Федерацији Босне и Херцеговине могу обухватити трошкове пријеза робе с било којег мјеста њене производње у та подручја;
- б) додатни трошкови пословања насталих у недовољно развијеним и изразито неразвијеним општинама у Федерацији Босне и Херцеговине, осим трошкова пријеза, под слједећим условима:
 - 1) да корисници имају економску дјелатност у недовољно развијеној општини и изразито неразвијеним општинама у Федерацији Босне и Херцеговине;
 - 2) да годишњи износ државне помоћи по кориснику на основу свих програма оперативних помоћи не премашује:
 - 15% бруто додатне вриједности коју корисник годишње остварује у дотичној недовољно развијеној општини и изразито неразвијеној општини у Федерацији Босне и Херцеговине,
 - 25% годишњих трошкова радне снаге које корисник сноси у дотичној недовољно развијеној општини и изразито неразвијеној општини у Федерацији Босне и Херцеговине, или
 - 10% годишњег промета корисника стеченог у дотичној недовољно развијеној општини и изразито неразвијеној општини у Федерацији Босне и Херцеговине.

Члан 16.

Интензитет регионалне државне помоћи за оперативно пословање

Интензитет регионалне државне помоћи за оперативно пословање не може премашити 100% прихватљивих додатних трошкова из члана 15. ове уредбе.

2. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА УРБАНИ РАЗВОЈ

Члан 17.

Услови за додјелу државне помоћи за урбани развој

Регионална државна помоћ за урбани развој може се додијелити у облику власничког капитала, квазивласничког капитала, кредита, гаранција или комбинације наведеног, уколико пројект урбаног развоја испуњава следеће критерије:

- а) проводи се преко фондова за урбани развој;
- б) суфинансира се из европских структурних и инвестицијских фондова;
- ц) потиче провођење интегриране стратегије за одржив урбани развој.

Члан 18.

Прихватљиви трошкови и висина државне помоћи за урбани развој

- (1) Прихватљиви трошкови су укупни трошкови пројекта урбаног развоја.
- (2) Укупно улагање у пројект урбаног развоја не може премашити 20 милиона ЕУР.

Члан 19.

Фонд за урбани развој

- (1) Директор фонда за урбани развој из члана 17.а) бира се у отвореном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс, у складу с прописима.
- (2) Приликом избора директора фонда за урбани развој не може се вршити дискриминација на темељу мјеста пословног настана или регистрације, али се може захтијевати испуњавање других претходно утврђених критерија који су објективно оправдани природом улагања.
- (3) Фондовима за урбани развој управља се на тржишној основи и њима се осигурава доношење одлука о финансирању усмјерених на стицање добити.
- (4) Сматра се да је услов тржишног управљања из става (3) овог члана испуњен уколико директор фонда за урбани развој испуњава следеће услове:
 - а) законом или уговором је утврђена обавеза руководиоца да поступа с пажњом професионалног руководиоца, у доброј вјери, и да избјегава сукоб интереса;
 - б) на управљање фондом примјењују се најбоља пракса и регулаторни надзор;
 - ц) накнада за рад руководиоца је одређења у складу је с тржишном праксом;
 - д) накнада за рад руководиоца је повезана с резултатима рада или посредник учествује у ризицима улагања тако што улаже властита средства чиме се осигурава трајно поклапање његових интереса с интересима јавног улагача;
 - е) руководиоца предлага стратегију, критерије и временски распоред улагања у пројекте урбаног развоја, при чему се унапријед утврђују финансијска одрживост и очекивани учинак на урбани развој;
 - ф) за свако власничко и квазивласничко улагање постоји јасна и остварива излазна стратегија.
- (5) Услов из става (4) тачка ц) сматра се испуњеним ако је руководиоца изабран на начин из става (1), на основу

објективно постављених критерија повезаних с искуством, стручношћу те оперативним и финансијским способностима.

- (6) Ако фонд за урбани развој пружа кредите или гаранције пројектима урбаног развоја, морају бити испуњени следећи услови:
 - а) у случају кредита, при израчунавању максималног износа улагања узима се у обзир номинални износ кредита;
 - б) у случају гаранција, при израчунавању максималног износа улагања узима се у обзир номинални износ основног кредита.
- (7) Надлежни министар утврђује поступак дубинске анализе како би се осигурала тржишно разумна стратегија улагања за потребе провођења мјера државне помоћи за урбани развој.

Члан 20.

Учешће приватних улагача

- (1) Помоћ за урбани развој мора потаћи додатна улагања приватних улагача, на нивоу фондова за урбани развој или пројеката урбаног развоја, ради постизања приватног учешћа од најмање 30% укупног финансирања помогнуто пројекту урбаног развоја.
- (2) Приватни и јавни улагачи могу за provedбу пројекта урбаног развоја дати новчани допринос или допринос у натури или комбинацију наведеног, с тим да се допринос у натури узима према његовој тржишној вриједности, у складу с потврдом неовисног квалифицираног стручњака или ваљано овлаштеног службеног тијела.
- (3) Независни приватни улагачи бирају се у отвореном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс, у складу с прописима.
- (4) Циљ избора независних приватних улагања је постизање споразума о подјели ризика и награде.
- (5) Приликом постизања споразума о подјели ризика и награде, за улагања која нису гаранције, предност се даје асиметричној подјели добити пред заштитом од губитака.
- (6) У случају асиметричне подјеле губитака између јавних и приватних улагача, први губитак који сноси јавни улагач ограничава се на 25% његовог укупног улагања.
- (7) У случају гаранције приватним улагачима у пројектима урбаног развоја, гарантна стопа ограничава се на 80%, а укупни губици које сноси давалац државне помоћи ограничавају се на 25% основног портфолија обухваћеног гаранцијом.
- (8) Ако приватни улагачи нису изабрани на начин из става (3) овог члана, праведну стопу поврата приватним улагачима утврђује независни стручњак изабран у отвореном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс.
- (9) Улагачима је допуштено да буду заступљени у управљачким тијелима фонда за урбани развој из члана 19. ове уредбе, попут надзорног одбора или савјетодавне скупштине.

3. ДРЖАВНА ПОМОЋ МАЛИМ И СРЕДЊИМ ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА

Члан 21.

Помоћ за новоосноване мале привредне субјекте

- (1) Државна помоћ за новоосноване мале привредне субјекте може се додијелити само у оквиру предмета програма (схеме) државне помоћи.

- (2) Привредни субјекти који имају право на ову помоћ су мали привредни субјекти који:
- су основани у периоду до пет година прије подношења пројекта за државну помоћ,
 - још нису расподјелили добит, и
 - нису основани спајањем.
- (3) Државна помоћ новооснованим малим и средњим привредним субјектима може бити у облику:
- кредита с каматним стопама које нису у складу с тржишним условима, у трајању од десет година у номиналном износу од највише 2 милиона ЕУР,
 - гаранција с премијама које нису у складу с тржишним условима, која не могу премашити 80% основног зајма, у трајању од десет година с износом обухваћеним гаранцијом од највише 3 милиона ЕУР, и
 - бесповратних средстава, укључујући власничка и квазивласничка улагања, или смањења каматних стопа и гарантне премије чији износ бруто еквивалента бесповратног средства не премашује 0,8 милиона ЕУР.
- (4) За кредите из става (3) тачка а) у трајању од 5 до 10 година, максимални износи могу се прилагодити множењем претходно наведених износа омјером периода од 10 година и стварног трајања кредита, а за кредите краће од 5 година, максимални износ једнак је износу за кредите у трајању од 5 година
- (5) За гаранције из става (3) тачка б) у трајању од 5 до 10 година максимални износи обухваћени гаранцијом могу се прилагодити множењем претходно наведених износа омјером периода од 10 година и стварног трајања гаранције, а за гаранције краће од 5 година, максимални износ обухваћен гаранцијом једнак је оном за гаранције у трајању од 5 година.
- (6) Корисник може примити помоћ комбинацијом инструмената помоћи из става (3), под условом да се за одређивање преосталог удјела максималног износа помоћи дозвољеног за остале инструменте који су саставни дио тог комбинованог инструмента узима у обзир сразмјерни удио износа додијељеног једним инструментом помоћи, израчунат на основу максималног износа помоћи дозвољене за тај комбиновани инструмент.
- (7) За мале иновацијске привредне субјекте, максимални износи утврђени у ставу (3) овог члана могу се удвостручити.

Члан 22.

Државна помоћ за улагање у мале и средње привредне субјекте

- (1) Државна помоћ за улагање у мале и средње привредне субјекте се може додијелити за:
- улагање у материјалну и/или нематеријалну имовину у вези с оснивањем нове пословне јединице, ширењем постојеће пословне јединице, диверзификацијом производње пословне јединице на нове додатне производе или темељном промјеном у свеукупном производном процесу постојеће пословне јединице; или
 - стицање имовине која припада пословној јединици ако су испуњени следећи услови:
 - пословна јединица се угасила или би се угасила да није била купљена,
 - имовина је купљена од трећег лица неповезаног с купцем,
 - трансакција се извршава по тржишним условима.

- (2) Услов из става (1) тачка б) 2) овог члана не примјењује се ако мали привредни субјект буде преузет од стране члана породице првобитног власника, или запосленог.
- (3) Само стицање удјела у привредном субјекту не представља улагање.
- (4) Нематеријална имовина мора испуњавати један од следећих услова:
- употребљава се искључиво у привредном субјекту који прима помоћ;
 - води се као имовина која се амортизује;
 - купљена је по тржишним условима од трећег лица неповезаног с купцем;
 - укључена је у имовину привредног субјекта најмање три године.
- (5) Радна мјеста директно отворена пројектом улагања морају испуњавати следеће услове:
- радна мјеста отварају се у року од три године од довршетка улагања;
 - постоји нето повећање броја запослених у дотичној пословној јединици у односу на просјек за протеклих 12 мјесеци;
 - радна мјеста се морају очувати у периоду од најмање три године од дана када су први пут попуњена.
- (6) Прихватљиви трошкови су:
- трошкови улагања у материјалну и нематеријалну имовину; или/и
 - процијењени трошкови плаћа за радна мјеста непосредно отворена пројектом улагања, израчунати на период од двије године.
- (7) Интензитет државне помоћи не може премашити:
- 20% прихватљивих трошкова у случају малих привредних субјеката;
 - 10% прихватљивих трошкова у случају средњих привредних субјеката.
- (8) Максимални износ државне помоћи не може премашити 7,5 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

Члан 23.

Државна помоћ за савјетодавне услуге

- (1) Државна помоћ за мале и средње привредне субјекте може се додијелити за савјетодавне услуге.
- (2) Наведене услуге не могу бити стална или повремена дјелатност, нити бити повезане са редовним оперативним трошковима привредног субјекта, као што су редовне услуге порезног савјетовања, редовне правне услуге или услуге рекламирања.
- (3) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% трошкова савјетодавних услуга које пружају вањски консултант.
- (4) Максимални износ за савјетодавне услуге не може премашити 2 милиона еура по привредном субјекту по пројекту.

Члан 24.

Државна помоћ за учешће у пројектима европске територијалне сарадње

- (1) Државна помоћ за трошкове сарадње малих и средњих привредних субјеката који учествују у пројектима европске територијалне сарадње може се додијелити за следеће прихватљиве трошкове:
- трошкове организацијске сарадње, укључујући трошак особља и уреда, ако је повезан с пројектом сарадње;

- б) трошкове савјетодавних и помоћних услуга повезаних са сарадњом које пружају вањски консултант и пружатељи услуга;
 - ц) путне трошкове, трошкове опреме и издаци улагања непосредно повезани с пројектом те амортизација алата и опреме који се употребљавају непосредно за пројекат.
- (2) Услуге из става (1) тачка б) овог члана не могу бити трајна или периодична дјелатност нити бити повезане с уобичајеним трошковима пословања привредног субјекта, као што су уобичајене услуге порезног савјетовања, редовне правне услуге или уобичајено оглашавање.
 - (3) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
 - (4) Максимални износ за учешће у пројектима европске територијалне сарадње не може премашити 2 милиона еура по привредном субјекту по пројекту.

Члан 25.

Државна помоћ за учешће на сајмовима

- (1) Државна помоћ за мале и средње привредне субјекте може се додијелити за учешће на сајмовима међународног карактера и то ако је излазак на сајам повезан са комерцијализацијом нових производа, трансфером технологија, развојем властитог бренда односно сајма мале привреде свјетског нивоа.
- (2) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% трошкова насталих изнајмљивањем, постављањем и вођењем штанда за учествовање привредног субјекта на одређеном сајму или изложби.
- (3) Висина трошкова сајма се утврђује на основу правила и тарифе Уније сајмова којој припада конкретни сајам за који се утврђују трошкови.
- (4) Највиши износ државне помоћи не може премашити 2 милиона ЕУР годишње по привредном субјекту.

Члан 26.

Државна помоћ за алтернативне трговинске платформе специјализоване за мале и средње привредне субјекте

- (1) Државна помоћ за алтернативне трговинске платформе специјализоване за мале и средње привредне субјекте може се додијелити ако платформом управља мали привредни субјект.
- (2) Мјера државне помоћи може бити у облику помоћи новооснованом привредном субјекту као управитељу платформе, али се у том случају примјењују правила из члана 21. ове уредбе.
- (3) Државна помоћ може бити у облику порезних потицаја независном приватном улагачу - физичком лицу у односу на његова улагања у ризично финансирање које је проведено преко алтернативне трговинске платформе у прихватљиве привредне субјекте, али се у том случају примјењују правила о државној помоћи за ризично финансирање.

Члан 27.

Државна помоћ за трошкове анализе за улагања

- (1) Државна помоћ може се додијелити за покриће прихватљивих трошкова почетног прегледа и службене дубинске анализе коју управитељи финансијских посредника или улагачи проводе ради утврђивања прихватљивих привредних субјекта погодних за ризично финансирање.
- (2) Интензитет помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова.

4. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА САНАЦИЈУ И РЕСТРУКТУРИРАЊЕ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА

Члан 28.

Државна помоћ привредном субјекту у тешкоћама

- (1) Државна помоћ привредном субјекту у тешкоћама може се додијелити:
 - а) за санацију како би се привредном субјекту дала могућност да испита своје стање док се не припреми план реструктурирања или ликвидације;
 - б) за одржавање ликвидности малих и средњих привредних субјеката (тзв. привремена помоћ за реструктурирање); или
 - ц) за реструктурирање ради осигуравања обнове дугорочне конкурентности привредног субјекта у оквиру плана за реорганизацију и рационализацију.
- (2) Вијеће може одлучити да се у оквиру програма (схеме) државне помоћи помоћ за санацију из става (1) тачка а) овог члана и/или реструктурирање из става (1) тачка ц) овог члана, дозвољава само у корист малих и средњих привредних субјеката.
- (3) Вијеће може захтијевати од давалаца да ограниче трајање одређених програма (схеме) на четири године или мање, те да изврше преиспитивање тих програма (схема).
- (4) Преиспитивање из става (3) овог члана се захтијева за програме (схеме) за које постоји ризик од знатног ограничавања или нарушавања конкуренције ако се њихово провођење не преиспита на вријеме.
- (5) Државна помоћ за санацију и реструктурирање не може се додијелити привредним субјектима у сектору вађења угља, производње челика и финансијским институцијама.
- (6) Државна помоћ за санацију и за реструктурирање може се додијелити привредном субјекту над којим је покренут стечајни поступак, ради опстанка и настављања дјелатности привредног субјекта.
- (7) Новоосновани привредни субјект, који се налази у привредном регистру не дуже од три године, нарочито ако је настао ликвидацијом ранијег привредног субјекта или је преузео средства ликвидираниог привредног субјекта, не може добити државну помоћ за санацију и реструктурирање чак и уколико је његова финансијска позиција несигурна.
- (8) Привредни субјект који припада већој пословној групи или га је она преузела не може добити државну помоћ за санацију и реструктурирање, осим ако може доказати да су тешкоће у којима се налази:
 - а) унутрашње природе,
 - б) нису резултат произвољне расподеле трошкова у оквиру групе, и
 - ц) сувише озбиљне да би се група сама могла с њима изборити.
- (9) Ако привредни субјект у тешкоћама оснује друштво кћи, сматра се да друштво кћи и друштво које га контролише заједно чине групу те могу примити државну помоћ на основу правила овог члана.

Члан 29.

Појам привредног субјекта у тешкоћама

- (1) Привредни субјект је у тешкоћама ако је без државне интервенције готово извјестан престанак његовог пословања у краткорочном или дугорочном периоду за којег важе најмање једна од следећих околности:
 - а) у случају друштва са ограниченом одговорношћу, ако је више од половине

- његовог уписаног основног капитала изгубљено због акумулираних губитака;
- б) у случају привредног друштва у којем барем неки чланови имају неограничену одговорност за дуг друштва, ако је више од половине његовог капитала како је приказан у финансијским исказима друштва изгубљено због акумулираних губитака;
 - ц) ако је привредни субјект предмет опћег стечајног поступка или испуњава критерије да се против њега на захтјев повјерилаца покрене опћи стечајни поступак;
 - д) ако је привредни субјект примио помоћ за санацију, а још није вратио зајам или окончао гаранцију, или је примио помоћ за реструктурирање, а још увијек је предмет плана реструктурирања; или
 - е) ако је великом привредном субјекту током последње двије године:
 - 1) износ књиговодственог дуга и капитала привредног субјекта био већи од 7,5 и
 - 2) ЕБИТДА коефицијент покрића камата привредног субјекта био нижи од 1,0.
- (2) Не сматра се привредним субјектом у тешкоћама из става (1) тачке а) и б) овог члана:
- а) мали или средњи привредни субјект које постоји мање од три године; или
 - б) мали или средњи привредни субјект који постоји мање од 7 година од његове прве комерцијалне трансакције и који испуњава услове за улагања за финансирање ризика на основу свеобухватне анализе (две дилIGENCE) коју је спровео изабрани финансијски посредник за потребе остваривања права на помоћ за финансирање ризика.
- (3) Акумулирање губитака из тачака а) и б) овог члана постоји када се одбијањем акумулираних губитака од резерви (и свих других елемената који се генерално сматрају дијелом властитих средстава друштва) добије негативан кумулативни износ који прелази половину уписаног основног капитала при чему основни капитал обухвата и све емисионе премије.

Члан 30.

Израчун и висина државне помоћи за санацију и реструктурирање

- (1) С циљем процијене негативних новчаних токова пословања корисника у години која претходи пријави државне помоћи (или прије додјеле државне помоћи у случају непријављених државних помоћи), највећи износ државне помоћи за санацију за шестомјесечни период се израчунава путем следеће формуле:

$$DP = \frac{EBIT + Amortizacija - (Tekuća imovina - Tekuće obaveze)}{2}$$

- (2) Највећи износ државне помоћи за одржање ликвидности (тзв. привремене помоћи за реструктурирање) током шестомјесечног периода се израчунава путем следеће формуле:

$$DP = (EBIT + Amortizacija - (Tekuća imovina - Tekuće obaveze)) \cdot 1,5$$

- (3) ЕБИТ означава добит прије камата и пореза која је остварена у години прије додјеле/пријаве државне помоћи, а промјене у обртном капиталу израчунавају се као промјена у разлици између текуће имовине и текућих обавеза за последњи затворени рачуноводствени период.

- (4) Приликом израчунавања је потребно јасно навести све резервације на нивоу резултата пословања, а резултат не смије укључивати такве резервације.
- (5) Када је привредном субјекту у тешкоћама претходно законито већ дата помоћ у погледу које је Вијеће донијело негативну одлуку са налогом за санацију и када та санација није реализирана, при утврђивању помоћи за санацију и реструктурирање тог привредног субјекта узео се у обзир кумулативан ефект старе и нове помоћи.
- (6) Највиши износ државне помоћи која се додјељује комбиновано за санацију и реструктурирање не може премашити 10 милиона еура по привредном субјекту, укључујући помоћ из осталих извора или на основу других програма (схема) државне помоћи.
- (7) Социјално осигурање које се исплаћује услед смањена радне снаге привредног субјекта у реструктурирању, у циљу рационализације и учинковитости, не сматра се државном помоћи, ако је мјера без секторских ограничења доступна свим радницима.
- (8) Обавезе које привредни субјект има на основу радног законодавства или колективних уговора са синдикатима о осигуравању одређених накнада за вишак радника, као што су отпремнине или мјере повећања њихове запошљивости, дио су уобичајених трошкова пословања које привредни субјект мора покрити властитим средствима, иначе се урачунавају у износ дате државне помоћи.

4.1. Државна помоћ за санацију

Члан 31.

Државна помоћ за санацију

- (1) Државна помоћ за санацију може се додијелити привредном субјекту:
- а) као једнократна мјера у облику гаранције или кредита гдје се узимају у обзир социјални и економски услови датог подручја;
 - б) као кредит или гаранција зајма односно кредита;
 - ц) уз услов да сваки кредит буде враћен, а све обавезе по гаранцијама окончане у року до шест мјесеци након исплате прве рате привредном субјекту;
 - д) да је државна помоћ ограничена у износу неопходном за опстанак привредног субјекта у периоду за који је помоћ одобрена.
- (2) У случају из става (1) тачка б) овог члана, финансијски трошкови кредита односно укупни финансијски трошкови осигуране гаранције, укључујући каматну стопу кредита и гаранцијску премију, морају бити утврђени по стопи која није мања од референтне стопе за привредног субјекта у тешкоћама увећану за најмање 50 базних бодова за помоћ за санацију.
- (3) Помоћ за санацију мора бити ограничена на износ који је потребан да би корисник одржао пословање током шест мјесеци и који се одређује планом ликвидности којим се утврђују потребе корисника у погледу ликвидности током следећих шест мјесеци.

Члан 32.

Обавезе корисника државне помоћи за санацију

- (1) Помоћ за санацију не смије се користити за финансирање структурних мјера као што су куповина привредног субјекта или имовине, осим ако је то неопходно за опстанак корисника током санације.
- (2) Износ накнаде коју је корисник обавезан платити за помоћ за санацију требао би одражавати основну

кредитну способност корисника, а накнада треба бити утврђена по стопи која није мања од референтне стопе за привредног субјекта у тешкоћама уз повећање од најмање 50 базних бодова за помоћ за санацију.

- (3) Привредни субјект - прималац државне помоћи за санацију дужан је да, најкасније у року од шест мјесеци од додјеле државне помоћи, достави Вијећу један од следећих докумената:
- а) доказ да је кредит у цијелости отплаћен и/или да је гаранција истекла;
 - б) план реструктурирања, под условом да се корисник сматра привредним субјектом у тешкоћама, а не да се само суочава с озбиљном потребом за ликвидношћу; или
 - ц) план ликвидације у којем се детаљно описују кораци који воде до ликвидације корисника у разумном временском року без додатне државне помоћи.

Члан 33.

Учесталост државне помоћи за санацију

- (1) Државна помоћ за санацију може се додијелити само једанпут.
- (2) Државна помоћ може се додијелити поново у изузетним случајевима, али не прије истека десетогодишњег периода од датума реализације ранијег плана реструктурирања.
- (3) Изузетно, нова државна помоћ за санацију може се додијелити и прије истека десетогодишњег периода уколико је неопходна, услјед непредвидивих околности које су ван контроле и утјецаја привредног субјекта, али тек након истека периода од најмање пет година од додјеле државне помоћи.

4.2. Државна помоћ за одржавање ликвидности ("привремена помоћ за реструктурирање")

Члан 34.

"Привремена помоћ за реструктурирање"

- (1) Када привредни субјект може довршити реструктурирање, а да му притом није потребна помоћ за реструктурирање, Вијеће може одобрити програме којима се омогућује помоћ за одржавање ликвидности (привремена помоћ за реструктурирање) за период дужи од шест мјесеци, а најдуже до 18 мјесеци.
- (2) На помоћ за одржавање ликвидности (привремена помоћ за реструктурирање) се примјењују правила која важе за реструктурирање, осим ако су измијењене одредбама овог одјелка.

Члан 35.

Облици и висина помоћи за одржавање ликвидности

- (1) Државна помоћ за одржавање ликвидности (привремена помоћ за реструктурирање) се може додијелити у облику гаранције за кредит или кредита.
- (2) Финансијски трошкови кредита или, у случају гаранције за кредит, укупни финансијски трошкови кредита осигураног гаранцијом, укључујући каматну стопу кредита и гарантну премију, морају бити у складу са ставовима (3) и (4) овог члана.
- (3) Износ накнаде за помоћ за одржавање ликвидности (привремену помоћ за реструктурирање) утврђује се по стопи која не може бити мања од референтне стопе и дисконтних стопа за привредне субјекте у тешкоћама којом се утврђују уобичајене разине колатерализације.
- (4) Стопа из става (3) овог члана се повећава за најмање 50 базних бодова након што прође 12 мјесеци од исплате првог obroка кориснику у шта се не

урачунава период помоћи за санацију који је непосредно претходио.

- (5) Највиши износ помоћи за одржавање ликвидности (привремене помоћи за реструктурирање) не може премашити износ који је потребан да би корисник одржао пословање током осамнаест мјесеци и израчунава се помоћу формуле из члана 30. став (2) ове уредбе.
- (6) Свака помоћ која је већа од износа добивеног рачуном из става (5) овог члана одобрава се само ако је оправдана планом ликвидности којим се утврђују потребе корисника у погледу ликвидности током следећих осамнаест мјесеци.

Члан 36.

Накнадне обавезе корисника помоћи за одржавање ликвидности

- (1) Прије истека периода за које му је одобрена додјела помоћи за одржавање ликвидности (привремена помоћ за реструктурирање), корисник помоћи мора:
 - а) поднијети план реструктурирања;
 - б) поднијети план ликвидације; или
 - ц) отплатити кредит или гаранцију укинута.
- (2) Најкасније шест мјесеци након исплате прве рате кориснику, не укључујући период помоћи за санацију које је непосредно претходио томе, Вијеће мора одобрити поједностављени план реструктурирања у којем су наведене мјере које корисник мора подузети како би поновно успоставио дугорочну одрживост без државне помоћи.

4.3. Државна помоћ за реструктурирање

Члан 37.

Услови за додјелу државне помоћи за реструктурирање

- (1) Државна помоћ за реструктурирање може бити додијељена само уколико су кумулативно испуњени следећи услови:
 - а) доприноси јасно дефинираном заједничком интересу, као што су социјални проблеми или рјешавање тржишног недостатка поновним успостављањем дугорочне одрживости привредног субјекта,
 - б) постоји потреба за државном интервенцијом јер се државном помоћи доприноси знатном побољшању које тржиште не може само да оствари,
 - ц) да не постоји друга мјера којом би се нарушила конкуренција у мањој мјери уз остварење истог циља,
 - д) да постоји учинак потицаја гдје се мора доказати да би се без државне помоћи реструктурирање продаја или ликвидација корисника провела на начин којим се не би остварио циљ од заједничког интереса,
 - е) да је помоћ ограничена на најмању могућу мјеру и не премашује најмањи износ потребан за остварење циља.
- (2) Помоћ привредном субјекту у тешкоћама може се додијелити само за један поступак реструктурирања, у току периода од десет година, а изузетно и чешће у следећим случајевима:
 - а) ако се помоћ за реструктурирање додјељује након помоћи за санацију као дио јединственог поступка реструктурирања;
 - б) ако су помоћ за санацију или помоћ за одржавање ликвидности додијељене у складу с овим правилима и ако након те помоћи није додијељена помоћ за реструктурирање, ако:

- 1) се у тренутку додјеле помоћи на основу ових правила разумно могло сматрати да ће корисник бити одржив у дугорочном периоду и
- 2) нова помоћ за санацију или реструктурирање постаје нужна након барем пет година због непредвидивих околности за које корисник није одговоран;
- ц) у ванредним и непредвидивим околностима за које корисник није одговоран.

Члан 38.

Властити допринос корисника помоћи за реструктурирање

- (1) Вијеће може одобрити помоћ за реструктурирање уколико је привредни субјект у реструктурирању осигурао ниво властитог доприноса, у износу трошкова реструктурирања:
 - а) од најмање 50% за велике привредне субјекте
 - б) 40% у случају средњих привредних субјеката, односно
 - ц) 925% у случају малих привредних субјеката.
- (2) Властити допринос у трошковима реструктурирања из става (1) овог члана мора бити конкретан, стваран, што виши и да искључују очекиване будуће добитке као што је новчани прилив.

Члан 39.

План реструктурирања

- (1) Вијеће одобрава изводљив, кохерентан и дугорочан план реструктурирања за поновно успостављање дугорочне одрживости корисника помоћи који предвиђа:
 - а) реорганизацију и рационализацију дјелатности корисника на ефикаснијој основи,
 - б) напуштање дјелатности које узрокују губитке,
 - ц) реструктурирање постојећих дјелатности које поновно могу постати конкурентне, као и
 - д) диверзификацију у смјеру нових и одрживих дјелатности.
- (2) У плану реструктурирања морају бити описани узроци тешкоћа корисника и његове слабости и наведено како ће предложене мјере реструктурирања уклонити темељне проблеме корисника.
- (3) План реструктурирања мора укључивати податке о организационој структури корисника, финансирању, корпоративном управљању и свим осталим релевантним аспектима.
- (4) План реструктурирања мора садржавати податке о пословном моделу корисника те се у њему мора објаснити како ће се њиме придонијети дугорочној одрживости корисника.
- (5) Ако тешкоће корисника произлазе из недостатака модела пословања или система корпорацијског управљања, морају се предложити одговарајуће промјене.
- (6) Очекивани резултати планираног реструктурирања приказују се у облику основног сценарија као и у облику песимистичног (најгорег) сценарија, а корисник би требао провести тржишну анкету и анализу осјетљивости којима би се утврдили покретачки параметри резултата корисника и главни разлози предвиђених ризика.

Члан 40.

Структурне мјере - продаја имовине и смањење пословних активности

- (1) Од привредног субјеката који користи помоћ за реструктурирање може се затражити да прода имовину или смањи капацитете или тржишну присутност.

- (2) Мјере из става (1) овог члана требало би провести на тржишту или тржиштима на којима ће привредни субјект имати знатан тржишни положај након реструктурирања, посебно на онима на којима постоји знатан вишак капацитета.
- (3) Продају имовине ради ограничавања нарушавања тржишне конкуренције требало би провести без непотребног одгађања, узимајући у обзир врсту имовине која се продаје и све препреке њезиној продаји, а у сваком случају током трајања плана реструктурирања.
- (4) Продаја, отпис дугова и напуштање дјелатности које узрокују губитке, а који би у сваком случају били потребни за поновну успоставу одрживости, у начелу се не сматрају довољним за рјешавање нарушавања тржишне конкуренције.
- (5) Структурне мјере би требале бити у облику продаје имовине одрживих независних привредних субјеката која и даље послују, а који би дугорочно могли учествовати у тржишном такмичењу да их води одговарајући купац.
- (6) У случају да субјект из става (5) овог члана није доступан, корисник би могао издвојити и накнадно продати постојећу и на одговарајући начин финансирану дјелатност, стварајући тако нови и одрживи субјект који би се требао моћи такмичити на тржишту.
- (7) Структурне мјере које се проводе само у облику продаје имовине и не укључују успоставу одрживог субјекта који би се могао такмичити на тржишту су мање учинковите у очувању тржишне конкуренције и зато се одобравају само у ријетким случајевима, ако ни један други облик структурних мјера не би био изведив или би се другим структурним мјерама озбиљно угрозила економска одрживост привредног субјекта.
- (8) Ако постоје индикације да би се могло тешко пронаћи купца за имовину коју је корисник предложио за продају, одмах је потребно одабрати алтернативну имовину за продају или мјере које ће се подузети у вези с предметним тржиштем или тржиштима у случају да примарна продаја имовине стварно не успије.

Члан 41.

Мјере праћења пословања

- (1) Мјере праћења пословања морају се примјењивати у свим случајевима ради избјегавања нарушавања учинака структурних мјера те би их у правилу требало наметнути током провођења плана реструктурирања.
- (2) Корисници су обавезни суздржавати се од стицања дионица у трговачким друштвима током реструктурирања, осим када је то неопходно како би се осигурала дугорочна одрживост корисника, али их, након што се пријаве таква стицања, Вијеће може одобрити као дио плана реструктурирања.
- (3) Корисници су обавезни суздржавати се од оглашавања државне помоћи као конкурентне предности при стављању на тржиште својих производа и услуга.
- (4) Обим мјера којима се ограничава нарушавање тржишне конкуренције темељи се на неколико чинилаца, као што су посебно:
 - а) износ и природа помоћи,
 - б) услови и околности у којима је помоћ додијељена;
 - ц) величина и релативна важност корисника на тржишту и значај дотичног тржишта; и

- д) ниво постојања проблема моралног хазарда након примјене мјера властитог доприноса и расподеле терета.
- (5) Вијеће посебно разматра износ, по потреби на основу приближних вриједности и природу помоћи у апсолутним вриједностима и у вези с имовином корисника и величином цјелокупног тржишта.

Члан 42.

Извјештавање од стране даваоца помоћи

- (1) У случају додјеле помоћи за реструктурирање великом привредном субјекту, давалац државне помоћи подноси Вијећу за детаљне извјештаје најмање једном годишње до испуњења циљева из плана реструктурирања.
- (2) Извјештај из става (1) овог члана мора садржавати све податке који су потребни Вијећу ради праћења реализације плана реструктурирања: распоред средстава уплаћених привредном субјекту, његово финансијско стање и поштовање услова и обавеза из одлуке на основу које је државна помоћ додијељена.
- (3) Код државне помоћи за реструктурирање малих и средњих привредних субјеката, давалац помоћи једном годишње доставља Вијећу копију биланса стања и биланса успјеха привредног субјекта - корисника помоћи.

Члан 43.

Измјена одлуке о реструктурирању

- (1) Иако је помоћ за реструктурирање одобрена од стране Вијећа могуће је одобрити њене измјене уколико:
- измијењени план и даље садржи поновну успоставу одрживости у разумном року;
 - ако се повећају трошкови реструктурирања, у складу с тиме мора се повећати и властити допринос;
 - ако се повећава износ помоћи, мјере којима се ограничава нарушавање конкуренције морају имати већи обим у односу на почетне мјере;
 - ако је обим предложених мјера којима се ограничава нарушавање конкуренције на тржишту мањи од почетних мјера, износ помоћи мора се у складу с тиме смањити;
 - нови рокови за провођење мјера којима се ограничава нарушавање тржишне конкуренције могу се одгодити у односу на почетно утврђене рокове само због разлога који су изван контроле корисника.
- (2) Ако се ублаже услови које је утврдило Вијеће, износ помоћи мора се у складу с тиме смањити или се морају утврдити други услови.

4.4. Помоћ пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама

Члан 44.

Циљ помоћи пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама

- (1) Вијеће може одобрити државну помоћ пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама како би се осигурао континуитет пружања услуга.
- (2) Вијеће може одобрити државну помоћ и пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама, а нису у стању испунити услове из ове уредбе, док се пружање услуге не повјери новом пружатељу.
- (3) Вијеће ће одобрити помоћ из става (2) овог члана само ако давалац државне помоћи објективно докаже да је

помоћ строго ограничена у износу и трајању потребном да би се новом пружаоцу повјерило пружање услуга.

Члан 45.

Елементи за одређивање помоћи пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама

- (1) Приликом процјене помоћи пружаоцима услуга од опћег економског интереса који су у тешкоћама, Вијеће узима у обзир сву државну помоћ које је примио дотични пружатељ, укључујући и накнаде за обавезе пружања јавне услуге.
- (2) Приликом утврђивању властитог доприноса корисника, Вијеће не узима у обзир износ накнаде за пружање јавне услуге.
- (3) У мјери у којој је имовина корисника нужна за пружање услуга од опћег економског интереса, Вијеће може захтијевати подузимање алтернативних мјера како би се осигурало да конкуренција није нарушена у мјери која је супротна заједничким интересима, посебно ради што је могуће бржег увођења фер тржишне конкуренције у вези с предметним услугама од опћег економског интереса.

5. ДРЖАВНА ПОМОЋ У ОБЛИКУ РИЗИЧНОГ КАПИТАЛА

Члан 46.

Облици ризичног финансирања

- (1) Ризично финансирање је пружање директне или индиректне финансијске подршке привредним субјектима у облику:
- власничког капитала;
 - квазивласничког капитала;
 - јавног улагања у финансијског посредника за потребе даљег улагања путем мјера ризичног финансирања, уз поврат свих средстава даваоцу државне помоћи (финансијска донација);
 - кредита, осим рефинансирања постојећих кредита, или другог инструмената финансирања, укључујући закуп, којим се зајмодавцу осигурава превладавајућа компонента најмањег приноса;
 - гаранције за покриће губитака од директно или индиректно пружених ризичних финансијских улагања; или
 - фискалног потицаја.
- (2) Квазивласнички капитал из става 1) тачка б) овог члана може се структурирати као дуг, неосигуран и подређен, укључујући мезанински дуг, који се у неким случајевима може претворити у власнички капитал, или као повлаштени власнички капитал.

Члан 47.

Прихватљиви привредни субјект

- (1) Државна помоћ у облику ризичног капитала може се додијелити само малом и средњем привредном субјекту који се у вријеме почетног ризичног финансирања не котира на берзи, осим алтернативних трговинских платформи, и испуњава најмање један од следећих мјерила прихватљивости:
- не послује ни на једном тржишту;
 - послује на неком тржишту мање од 7 година од прве продаје производа или услуга на том тржишту, искључујући ограничене продаје ради тестирања тржишта; или
 - захтијева почетно ризично финансирање које, на основу пословног плана израђеног ради увођења новог производа или географског тржишта,

- премашује 50% његовог просјечног годишњег промета током претходних 5 година.
- (2) Државна помоћ за ризично финансирање која не испуњава услове из става (1) овог члана може се додијелити ако:
- испуњава услове помоћи мале вриједности (де минимис);
 - испуњава све преостале услове утврђене у овом одјелку, уз изузетак услова утврђених у члану 49. ставови (4) и (5) ове уредбе; и
 - у случају ризичног финансирања којим се привредном субјекту осигурава власнички или квазивласнички капитал или кредит, да мјера потиче додатно финансирање од стране независних инвеститора како би се постигла укупна стопа приватног учешћа у ризичном финансирању од најмање 60%.
- (3) На нивоу привредног субјекта, државна помоћ за ризично финансирање може бити у облицима наведеним у тачкама у члану 46. став (1) ове уредбе или комбинације наведеног.

Члан 48.

Независни инвеститор

- (1) Независни инвеститор је:
- приватни улагач који није власник удјела у привредном субјекту у којег улаже, укључујући физичка лица или групе физичких лица која се редовно баве ризичним финансирањем у субјекте који се не котирају на берзи (тзв. "пословни анђели") или
 - финансијска институција, независно од њене власничке структуре.
- (2) Независни инвеститор сноси сав ризик повезан са својим улагањем.
- (3) Након оснивања, приватни улагач, укључујући и оснивача, сматра се независним од новооснованог привредног субјекта.
- (4) На нивоу независног инвеститора, државна помоћ за ризично финансирање може бити у облицима наведеним у тачкама чланом 46. став (1) а) до е) ове уредбе.
- (5) Државна помоћ може бити у облику наведеном у члану 46. став (1) тачка ф) ове уредбе уколико је независни инвеститор физичко лице које није регистровани подузетник.

Члан 49.

Финансијски посредник

- (1) Финансијски посредник је финансијска институција, укључујући фондове за инвестирање у друге фондове, приватне инвестицијске фондове, јавне инвестицијске фондове, банке, микро-финансијске институције и друштва за узајамне гаранције, којом се управља на тржишној основи, без обзира на њен облик и власничку структуру.
- (2) Сматра се да је услов тржишног управљања из става (1) овог члана испуњен ако финансијски посредник и, зависно од врсте мјере ризичног финансирања руководиоца фонда, испуњавају следеће услове:
- законом или уговором је утврђена обавеза руководиоца да поступа с пажњом професионалног руководиоца, у доброј вјери, и да избјегава сукоб интереса;
 - на управљање посредником и/или фондом примјењују се најбоља пракса и регулаторни надзор;

- награда руководиоцу се утврђује у складу с тржишном праксом;
 - награда руководиоца је или повезана с учинком или посредник односно руководиоца улагањем властитих средстава сноси дио ризика како би се осигурало да се његов интерес трајно поклапа с интересима даваоца државне помоћи;
 - финансијски посредник односно руководиоца предлаже стратегију, критерије и временски распоред улагања;
 - улагачима је допуштено да буду заступљени у управљачким тијелима инвестицијског фонда, попут надзорног одбора или савјетодавне скупштине.
- (3) Услов из става (2) тачке ц) овог члана сматра се испуњеним ако је руководиоца или финансијски посредник одабран у отвореном, транспарентном и недискриминирајућем конкурентном конкурс, на основу објективних критерија повезаних с искуством, стручношћу те оперативним и финансијским способностима.
- (4) Од финансијских посредника може се захтијевати испуњавање и других претходно утврђених критерија који су објективно прихватљиви природом улагања.
- (5) На нивоу финансијског посредника, државна помоћ за ризично финансирање независних приватних улагача може бити у облицима наведеним у члану 46. став (1) тачке а) до ц) ове уредбе.

Члан 50.

Мјере ризичног финансирања

- (1) Мјера ризичног финансирања мора испуњавати следеће услове:
- проводи се путем једног или више финансијских посредника, осим за фискалне потицаје независним инвеститорима у односу на њихова директна улагања;
 - финансијски посредници те улагачи или руководиоци фондова бирају се у отвореном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс који се проводи у складу са законом,
 - циљ конкурса из тачке б) овог става је успостављање одговарајућих механизма о подјели ризика и награде при чему се за сва улагања осим за гаранције предност даје асиметричној подјели добити;
 - у случају асиметричне подјеле губитака између јавних и приватних улагача, први губитак којег сноси јавни улагач ограничава се на 25% његовог укупног улагања.
- (2) У случају гаранције из члана 49. тачка (5) ове уредбе, гарантна стопа ограничава се на 80%, а укупни губитак које сноси давалац државне помоћи ограничава се на највише 25% основног портфеља обухваћеног гаранцијом.
- (3) Бесплатно се могу пружити само гаранције којима се покривају очекивани губици основног портфеља обухваћеног гаранцијом.
- (4) Ако је гаранцијом обухваћено покриће неочекиваних губитака, финансијски посредник плаћа премију за гаранцију у складу с тржишним условима за дио гаранције који покрива неочекиване губитке.
- (5) Мјерама ризичног финансирања осигурава се да доношење одлуке о финансирању буде руковођено остваривањем добити.
- (6) Сматра се да је критериј из става (5) овог члана остварен уколико су задовољени следећи услови:

- а) финансијски посредник је основан у складу с законом;
 - б) давалац државне помоћи или субјект задужен за provedбу мјере предвиђа поступак дубинске анализе којом се осигурава тржишно разумна стратегија улагања, укључујући одговарајућу политику диверзификације ризика усмјерену на постизање економске одрживости и учинковит обим у односу на величину и територијални обухват дотичног инвестицијског портфеља;
 - ц) ризично финансирање заснива се на изводљивом плану пословања који садржи појединости у погледу развоја производа, продаје и профитабилности, којим се унапријед/ех анте утврђује одрживост пројекта;
 - д) за свако власничко и квазивласничко улагање постоји јасна и остварива излазна стратегија - ликвидација удјела коју проводи финансијски посредник или улагач, укључујући трговачку продају, отпис, отплату власничких удјела/кредита, продају другом финансијском посреднику или другом улагачу, продају финансијској институцији и продају јавном понудом, укључујући иницијалну јавну понуду.
- (7) Мјера ризичног финансирања којом се пружа гаранција или кредит мора испуњавати следеће услове:
- а) финансијски посредник подузима улагања која без помоћи не би била проведена или би била ограничено или друкчије проведена;
 - б) финансијски посредник је способан доказати да примјењује механизам којим се осигурава да се погодности у највећој могућој мјери преносе на крајње кориснике у облику веће количине финансирања,
 - ц) у случају кредита при израчунавању максималног износа улагања за потребе члана 52. став (3) ове уредбе, узима се у обзир номинални износ кредита
 - д) у случају гаранције при израчунавању максималног износа улагања за потребе члана 52. став (4) ове уредбе, узима се у обзир номинални износ основног кредита.

Члан 51.

Интензитет приватног финансирања

- (1) За мјере ризичног финансирања којима се пружа власничка или квазивласничка улагања или зајмови, мјером ризичног финансирања потичу се независни инвеститори на додатно финансирање, било путем финансијског посредника или директно, како би се постигла укупна стопа приватног судјеловања која одговара следећим најмањим праговима:
 - а) 10% ризичног финансирања додијељеног привредном субјекту прије његове прве продаје производа или услуга на било којем тржишту;
 - б) 40% ризичног финансирања додијељеног привредном субјекту из члана 47. став (1) тачка б) ове уредбе;
 - ц) 60% ризичног финансирања за улагање додијељено привредном субјекту из члана 47. став (1) тачка ц) односно члана 53. ове уредбе.
- (2) Ако се мјера ризичног финансирања која је усмјерена на привредне субјекте у различитим фазама развоја из става (1) овог члана проводи путем финансијског посредника, а судјеловање приватног капитала на нивоу привредног субјекта није предвиђено, финансијски посредник је дужан постићи пропорцију

приватног судјеловања која чини барем пондерисани просјек на основу количине појединачних улагања у основни портфељ, до којег се долази примјеном најмањих стопа судјеловања у улагању из става (1) овог члана.

Члан 52.

Интензитет и висина државне помоћи у облику ризичног финансирања

- (1) За власничко и квазивласничко улагање мјером ризичног финансирања може се пружити помоћ замјенском капиталу тј. куповини постојећих удјела у привредном субјекту од претходног улагача или власника удјела искључиво ако се замјенски капитал употребљава заједно с новим капиталом који представља најмање 50% сваког циклуса улагања.
- (2) За власничко и квазивласничко улагање на нивоу финансијског посредника, највише до 30% укупних капиталних улагања и неискоришћеног одобреног капитала финансијског посредника може се употребљавати у сврхе управљања ликвидношћу.
- (3) Укупни износ ризичног финансирања из члана 47. став (3) ове уредбе не може премашити 15 милијуна ЕУР по привредном субјекту на основу било које мјере ризичног финансирања.
- (4) Гаранција из члана 50. став (7) тачка д) ове уредбе, не може премашити 80% износа основног зајма.

Члан 53.

Накнадна улагања

- (1) Државна помоћ за ризично финансирање може обухватати и накнадно ризично финансијско улагање у привредног субјекта у којег је већ улагано током барем једног инвестицијског циклуса, чак и након седмогодишњег периода из члана 47. став (1) тачка б) ове уредбе), ако су испуњени следећи кумулативни услови:
 - а) није премашен укупан износ ризичног финансирања наведен у члану 52. став (3) ове уредбе;
 - б) могућност накнадних улагања предвиђена је у изворном пословном плану;
 - ц) привредни субјект који прима накнадна улагања није се повезао с другим привредним субјектом на такав начин да један, директно или индиректно, контролира или је контролиран или је под заједничком контролом са другим привредним субјектом, с изузетком партнерских привредних субјеката као и финансијског посредника или независног инвеститора који пружају ризично финансирање у оквиру мјере.
- (2) Партнерски привредни субјекти из тачке ц) претходног става су они код којих привредни субјект на хијерархијски вишем положају у власничком низу посједује, самостално или заједно с повезаним лицима, 25% или више капитала или гласачких права привредног субјекта на хијерархијски нижем положају у власничком низу.
- (3) Привредни субјект на хијерархијски нижем положају у власничком низу из става (2) овог члана се може сматрати независним чак и ако су следећи партнери на хијерархијски вишем положају досегли или премашили праг од 25%, под увјетом да исти не укључују директно или индиректно у управљање субјектом на хијерархијски нижем положају:
 - а) јавна инвестициона друштва, друштва ризичног капитала, физичка лица или групе физичких лица која се редовно баве ризичним финансирањем у

- субјекте који се не котирају на берзи (тзв. "пословни анђели"), под условом да укупно улагање у привредног субјекта на хијерархијски нижем положају не премашује 1.250.000 ЕУР;
- б) универзитети или непрофитни истраживачки центри;
 - ц) институционални инвеститори, укључујући фондове за регионални развој;
 - д) аутономна тијела локалне власти с годишњим буџетом мањим од 10 милијуна ЕУР и с мање од 5.000 становника.
- (4) Привредни субјект може дати изјаву о статусу независног, партнерског или повезаног субјекта, укључујући податке о праговима из члана 47. став (1) ове уредбе.
- (5) Изјава из става (4) овог члана може се дати чак и ако је капитал распоређен на такав начин да је немогуће тачно одредити ко га посједује, у којем случају давалац изјаве може у доброј вјери изјавити да је могуће легитимно претпоставити да један или више међусобно повезаних привредних субјеката не посједује 25% капитала или више у његовом привредном субјекту.

Члан 54.

Повјеравање овлашћења код ризичног финансирања

Федерација Босне и Херцеговине може provedбу мјере ризичног финансирања уступити одређеном задуженом субјекту (финансијској институцији усмјереној на постизање јавног интереса под надзором јавног тијела, тијелу јавног права или тијелу приватног права које пружа јавне услуге) непосредним именовањем или одабиром у складу с прописима о јавним набавкама.

6. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ, РАЗВОЈ И ИНОВАЦИЈЕ

Члан 55.

Опћи услов за додјелу државне помоћи за истраживање, развој и иновације

Државна помоћ за истраживање, развој и иновације може се додијелити свим привредним субјектима, осим привредним субјектима у тешкоћама.

6.1. Државна помоћ за истраживања

Члан 56.

Прихватљива истраживања

- (1) Државна помоћ може се додијелити само за истраживање које припада једној или више следећих врста/категорија:
- а) основно истраживање;
 - б) индустријско истраживање;
 - ц) експериментални развој; или/и
 - д) студију изводљивости индустријског или/и експерименталног истраживања.
- (2) Основно истраживање из става 1) тачка а) овог члана је експериментални или теоријски рад који се врши првенствено ради стицања нових знања о основним принципима појава и посматраних чињеница, без директне комерцијалне или практичне примјене.
- (3) Индустријско истраживање из става (1) тачка б) овог члана је истраживање или испитивање које је осмишљено ради стицања нових знања и вјештина за:
- а. развој нових производа, процеса или услуга, односно
 - б. знатног побољшања постојећих производа, процеса или услуга.
- (4) Експериментални развој из става (1) тачка ц) овог члана обухвата стицање, комбиновање, обликовање и кориштење постојећих научних, технолошких,

пословних и осталих мјеродавних знања и вјештина ради израде планова или дизајна за нове, промијењене или побољшане производе, процесе или услуге, као и за друге активности у циљу концептуалног дефинирања, планирања и документовања нових производа, процеса или услуга.

- (5) Студија изводљивости из става (1) тачка д) овог члана је анализа потенцијала истраживања која треба да подржи процес одлучивања тако што се непристрасно и рационално откривају предности и недостаци истраживања те утврђују изгледи за успјех истог и ресурси потребни за његово провођење.
- (6) Индустријско истраживање из става (3) овог члана обухвата стварање саставних дијелова сложених система и може укључивати израду прототипова у лабораторијском окружењу или у симулираним условима постојећих система, те пилот-линије, када је то неопходно за индустријско истраживање, првенствено за провјеру генеричке технологије.
- (7) Ако је основни циљ остварење даљњих техничких побољшања на производима, процесима или услугама који нису суштински утврђени, експериментални развој из става (4) овог члана нарочито обухвата израду прототипова, демонстрације, пилот-пројекте, испитивања и провјеру нових или побољшаних производа, процеса или услуга у окружењу које одражава стварне оперативне услове.
- (8) Експериментални развој из става (4) овог члана обухвата и развој комерцијално употребљивих прототипова и демо-пројеката, уколико је прототип коначни комерцијални производ и уколико би трошкови производње само за кориштење у сврху приказивања и провјере ваљаности били неприхватљиво високи.
- (9) Државна помоћ за експериментални развој не може се додијелити за рутинске или периодичне измјене постојећих производа, производних линија, производних процеса, услуга и других постојећих операција и у случају да такве промјене представљају побољшања.

Члан 57.

Прихватљиви трошкови истраживања

- (1) Прихватљиви трошкови истраживања су:
- а) трошкови особља (истраживачи, техничари и друго помоћно особље) у мјери у којој раде на истраживачком пројекту;
 - б) трошкови инструмената и опреме у обиму у коме се користе за истраживачки пројект.;
 - ц) трошкови зграда и земљишта у обиму и периоду у коме се користе за истраживачки пројект.
 - д) трошкови уговорених истраживања, техничког знања и патената који су купљени или лиценцирани од трећих лица по тржишним цијенама и трошкови савјетодавних и сличних услуга уколико се користе искључиво за истраживање;
 - е) додатни режијски трошкови настали директно као резултат истраживања;
 - ф) други оперативни трошкови пословања, укључујући трошкове материјала, потрошне робе и производа насталих директно као резултат истраживања.
- (2) Уколико се инструменти и опрема из тачке б) претходног става не користе током читавог периода трајања истраживачког пројекта, прихватљиви трошкови су само трошкови амортизације у периоду трајања пројекта израчунати на основу рачуноводствених прописа.

- (3) У погледу трошкова зграда из става (1) тачка ц) овог члана, прихватљиви су само трошкови амортизације за период трајања истраживачког пројекта који се израчунавају се на основу рачуноводствених прописа.
- (4) У погледу трошкова земљишта из става (1) тачка ц) овог члана, прихватљиви трошкови су трошкови куповине или изнајмљивања по тржишним условима или стварно настали капитални трошкови.
- (5) Прихватљиви трошкови за додјелу државне помоћи за израду студија о техничкој изводљивости су стварни трошкови израде студије о техничкој изводљивости.

Члан 58.

Интензитет и висина државне помоћи за истраживања

- (1) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) за основно истраживање - 100% прихватљивих трошкова;
 - б) за индустријско истраживање - 50% прихватљивих трошкова;
 - ц) за експериментални развој - 25% прихватљивих трошкова;
 - д) за студију изводљивости - 50% прихватљивих трошкова.
- (2) Интензитет државне помоћи за индустријско истраживање и експериментални развој може се додатно повећати, с тим што не може премашити 80% укупних прихватљивих трошкова за истраживање:
 - а) за 10 процентних поена за средње привредне субјекте односно 20 процентних поена за мале привредне субјекте;
 - б) за додатних 15 процентних поена, уколико:
 - 1) истраживање укључује сарадњу са најмање једним малим или средњим привредним субјектом или се проводи у најмање двије државе, а ниједан привредни субјект сам не сноси више од 70% прихватљивих трошкова истраживања;
 - 2) истраживање укључује сарадњу између привредног субјекта и научно-истраживачке организације гдје научно-истраживачка организација сноси најмање 10% прихватљивих трошкова истраживања и има право да објави резултате свог истраживања; или
 - 3) резултати истраживања се саопћавају широким круговима путем конференција, публикацијама, библиотекама којима је приступ слободан, бесплатним рачунарским и програмима са отвореним кодом.
- (3) Интензитет државне помоћи за студију изводљивости може се додатно повећати за 10 процентних поена за средње привредне субјекте односно 20 процентних поена за мале привредне субјекте.
- (4) Максимални износ државне помоћи за истраживања не може премашити:
 - а) 40 милиона ЕУР по привредном субјекту и по истраживању, уколико више од половине прихватљивих трошкова настало истраживањем из категорије основних;
 - б) 20 милиона ЕУР по привредном субјекту и по истраживању, уколико више од половине прихватљивих трошкова настало истраживањем из категорије индустријских односно индустријских и основних узетих заједно;
 - ц) 15 милиона ЕУР по привредном субјекту и по истраживању, уколико више од половине прихватљивих трошкова настало истраживањем из категорије експерименталног развоја;

- д) 7,5 милиона ЕУР по студији изводљивости.
- (5) Ако се истраживање остварује у оквиру иницијативе ЕУРЕКА, износи из става (4) тачке а) до ц) овог члана удвостручују се.
- (6) Ако се помоћ за пројекте истраживања и развоја додјељује у облику повратних аванса који се, у недостатку прихваћене методологије за израчунавање њихова бруто еквивалента бесповратног средства, изражавају као постотак прихватљивих трошкова и за које се предвиђа да се, у случају успјешног резултата пројекта, враћају уз каматну стопу која је једнака најмање дисконтној стопи примјењивој у тренутку додјеле помоћи, износи из става (4) тачке а) до д) овог члана повећавају се за 50%.

Члан 59.

Модалитети сарадње и прихватљиве научно-истраживачке организације

- (1) Сарадња из члана 58. став (2) тачка б) ове уредбе означава сарадњу најмање двије независне стране у циљу размјене знања или технологије односно остварења заједничког циља на темељу подјеле рада, с изузетком уговарања услуга истраживања.
- (2) Приликом уговарања сарадње из претходног става, стране заједнички утврђују обим сарадње, доприносе његовој provedби те дијеле његове ризике и резултате с тим да једна страна или више њих може сносити целокупне трошкове истраживања те тако смањити финансијски ризик преосталих страна.
- (3) Научно-истраживачка организација из члана 58. став (2) тачка б) ове уредбе обухвата академске установе, истраживачке институте, агенције за пријенос технологије, посреднике у иновацији, физичка лица или/и виртуелне колаборативне субјекте чије су основне карактеристике:
 - а. да се превасходно баве истраживањем, и
 - б. да им је првенствени циљ независно провођење самог истраживања или упознавање шире јавности о резултатима истог.
- (4) Уколико научно-истраживачка организација обавља и привредну дјелатност, финансирање, трошкови и приходи од те дјелатности се морају посебно књижити.

6.2. Државна помоћ за истраживачку инфраструктуру

Члан 60.

Истраживачка инфраструктура

- (1) Истраживачка инфраструктура обухвата објекте, ресурсе и с њима повезане услуге односно опрему или комплете инструмената, збирке, архиве и структуриране научне податке, информациону и комуникациону технику, те сва друга средства јединствене природе која се налазе се на једном или више локација и служе научним радницима за провођење истраживања.
- (2) Приступ инфраструктури мора бити слободан и омогућен на транспарентној и недискриминирајућој основи.
- (3) Цијена која се наплаћује за управљање инфраструктуром или употребљавање инфраструктуре мора одговарати тржишној цијени.
- (4) Привредним субјектима који су финансирани најмање 10% трошкова улагања у инфраструктуру може се одобрити повлаштени приступ сразмјерно учешћу у трошковима улагања, а под повољнијим транспарентним условима.
- (5) Ако истраживачка инфраструктура обавља и економске и некономске дјелатности, финансирање, трошкови и приходи сваке врсте дјелатности књиже се

посебно на основу досљедно примјењиваних и објективно прихватљивих начела трошковног рачуноводства.

Члан 61.

Прихватљиви трошкови, интензитет и висина државне помоћи за истраживачку инфраструктуру

- (1) Прихватљиви трошкови истраживачке инфраструктуре су трошкови улагања у интелектуалну својину и материјалну имовину.
- (2) Интензитет државне помоћи за истраживачку инфраструктуру не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (3) Максимални износ државне помоћи за истраживачку инфраструктуру не може премашити 20 милиона ЕУР по инфраструктури.

6.3. Државна помоћ иновативном кластеру

Члан 62.

Иновативни кластер

Иновативни кластер је структура или организована група међусобно независних страна која је намијењена потицању иновацијске дјелатности путем промоције, дијелења објеката и размјене знања и стручности, као и ефикасног доприноса пријеносу знања, умрежавањем, ширењем информација и сарадњом међу привредним субјектима и другим учесницима у кластеру.

Члан 63.

Инвестициона помоћ иновативном кластеру

- (1) Инвестицијска државна помоћ за иновативне кластере може се додијелити за оснивање, ширење и оживљавање иновативног кластера и то искључиво правном лицу које управља кластером.
- (2) Инвестицијска државна помоћ може се додијелити за изградњу или надградњу иновативног кластера;
- (3) Приступ кластеру мора бити слободан и омогућен на транспарентној и недискриминирајућој основи.
- (4) Накнаде за кориштење постројења и учествовање у активностима кластера одређују се у складу са њиховим стварним трошковима или по тржишним цијенама.
- (5) Привредним субјектима који су финансирани најмање 10% трошкова улагања у кластер може се одобрити повлашћени приступ сразмјерно учешћу у трошковима улагања, а под повољнијим транспарентним условима.
- (6) Прихватљиви трошкови иновативног кластера су трошкови материјалног опремања (земљиште, објекти, опрема) кластера и улагања у права индустријске и других врста интелектуалне својине.
- (7) Интензитет инвестицијске државне помоћи иновативном кластеру не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (8) Максимални износ инвестицијске помоћи иновативном кластеру не може премашити 7,5 милиона ЕУР по кластеру.

Члан 64.

Оперативна помоћ иновативном кластеру

- (1) Државна помоћ може се додијелити за покривање текућих трошкова иновативних кластера и то искључиво правном лицу које управља кластером.
- (2) Државна помоћ је временски ограничена на период од највише десет година.
- (3) Прихватљиви текући трошкови иновативног кластера су трошкови рада запослених лица и административни трошкови који се односе на сљедеће активности:

- а) на потицање кластера у циљу олакшавања сарадње, размјене информација и пружања или усмјеравања специјализираних и прилагођених услуга пословне подршке;
- б) рекламне активности кластера за привлачење нових чланова - привредних субјеката и повећање видљивости кластера;
- ц) управљање објектима и постројењима кластера;
- д) организацију програма усавршавања, радних семинара и конференција којима се потиче размјена знања и прекогранична сарадња.
- (4) Интензитет државне помоћи иновативном кластеру за покривање текућих трошкова не може премашити 50% прихватљивих трошкова током периода за које се помоћ додјељује.

6.4. Државна помоћ за иновације малим и средњим привредним субјектима

Члан 65.

Државна помоћ за иновације

- (1) Државна помоћ малим и средњим привредним субјектима може се додијелити за:
 - а) добијање и потврђивање патената и других права индустријске и интелектуалне својине;
 - б) упућивање висококвалифицираног особља из научно-истраживачке организације или великог привредног субјекта на привремени рад на дјелатностима истраживања, развоја и иновације на новоотвореном радном мјесту у оквиру корисника, под условом:
 - 1) да упућено особље не замјењује особље корисника и
 - 2) да упућено особље има право вратити се код свог претходног послодавца по истеку рока ангажовања;
 - ц) савјетодавне услуге намијењене иновацијама као што су: савјетовање, усавршавање на пољу пријеноса технологије, преузимања, заштите и трговине правима интелектуалне својине, савјетовање о примјени стандарда и прописа који их утврђују; или
 - д) споредне услуге потицања иновација као што су обезбеђивање уредског простора, база података и других извора података, истраживање тржишта, кориштење лабораторија, означавање квалитета, тестирање и сертификација.
- (2) Висококвалифицирано особље из става (1) тачка б) овог члана обухвата истраживаче, инжењере, пројектанте и менаџере маркетинга са високим образовањем и најмање пет година стручног искуства у одређеној дјелатности. Докторске студије сматрају се одговарајућим стручним искуством.

Члан 66.

Интензитет и висина државне помоћи за иновације

- (1) Интензитет државне помоћи за иновације малим и средњим привредним субјектима не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (2) Максимални износ државне помоћи за иновације малим и средњим привредним субјектима не може премашити 5 милиона ЕУР по привредном субјекту и подухвату.
- (3) Државна помоћ за услуге из члана 65. став (1) тачке ц) до д) ове уредбе може се додијелити уколико су кумулативно испуњени сљедећи критерији:

- а) да интензитет помоћи износи највише 100% прихватљивих трошкова савјетовања и/или споредних услуга; и
- б) да помоћ не може премашити 200.000 ЕУР по привредном субјекту у току било ког трогодишњег периода.

Члан 67.

Државна помоћ за иновације процеса и организације пословања

- (1) Иновација процеса пословања је увођење новог или битно унапријеђеног метода производње или испоруке (укључујући битне промјене у техникама, опреми и софтверу).
- (2) Мање измјене или побољшања, као и повећање капацитета производње или пружања услуга до којег дође кроз допунску прераду или логистичке системе у односу на системе који су већ у употреби, престанак кориштења процеса, проста репродукција или умножавање капитала, увођење промјена које настају из промјене у факторским цијенама или због прилагођавања потрошачима или локалним приликама, редовне или сезонске и друге цикличне промјене, не сматрају се иновацијама процеса пословања.
- (3) Иновација организације пословања је примјена нове организационе методе у раду, организацији радних мјеста или вањским односима привредног субјекта.
- (4) Промјене које се уведу у начин пословања, организацију радних мјеста или вањске односе које се заснивају на организацијским методама које су у привредном субјекту већ у примјени, промјене у управљачкој стратегији, спајање или преузимање привредног субјекта, престанак кориштења процеса, проста репродукција или умножавање капитала, промјене које су наступиле из промјене факторских цијена или због прилагођавања потрошачима или локалним приликама, редовне или сезонске и друге цикличне промјене, као и продаја нових и битно унапријеђених производа, не сматрају се иновацијама.

Члан 68.

Прихватљиви трошкови, интензитет и висина државне помоћи за иновације процеса и организације пословања

- (1) Прихватљиви трошкови су трошкови истраживања из члана 57. став (1) ове уредбе.
- (2) Интензитет државне помоћи за иновације процеса и организације пословања не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (3) Максимални износ државне помоћи за иновације процеса и организације пословања не може премашити 7,5 милиона ЕУР по привредном субјекту и истраживању.

Члан 69.

Државна помоћ великим привредним субјектима за иновације процеса и организације пословања

- (1) Изузетно, великом привредном субјекту се може додијелити државна помоћ за иновације процеса и организације пословања само уколико остварује сарадњу са малим или средњим привредним субјектима.
- (2) Учешће малог или средњег привредног субјекта у сношењу прихватљивих трошкова не може бити ниже од 30%.
- (3) Интензитет државне помоћи за иновације процеса и организације пословања не може премашити 15% прихватљивих трошкова великог привредног субјекта, до максималног износа из члана 68. став (3) ове уредбе.

7. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА УСАВРШАВАЊЕ

Члан 70.

Опћи услови за додјелу државне помоћи за усавршавање

- (1) Државна помоћ за усавршавање може се додијелити свим привредним субјектима, осим привредним субјектима у тешкоћама.
- (2) Државна помоћ се не додјељује за усавршавање које привредни субјекти проводе ради задовољења обавезујућих националних стандарда о усавршавању.

Члан 71.

Прихватљиви трошкови за усавршавање

- (1) Прихватљиви трошкови за усавршавање су:
 - а) трошкови предавача, за сате током којих је предавач учествовао у усавршавању;
 - б) путни трошкови предавача и полазника;
 - ц) други текући трошкови, као што су материјали и потрошна роба директно повезани са пројектом усавршавања;
 - д) трошкови амортизације алата и опреме у обиму у којем се искључиво користе за пројект усавршавања;
 - е) трошкови савјетодавних услуга у вези са пројектом усавршавања;
 - ф) трошкови особља у вези с полазником усавршавања и опћи индиректни трошкови (административни трошкови, закуп, режијски трошкови) за сате које полазник усавршавања проведе на усавршавању.
- (2) Трошкови смјештаја искључени су осим најнижих нужних трошкова смјештаја за полазника усавршавања који је радник с инвалидитетом.

Члан 72.

Интензитет и висина државне помоћи за усавршавање

- (1) Интензитет државне помоћи за усавршавање не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (2) Интензитет државне помоћи може се повећати, али не више од 70% прихватљивих трошкова, и то:
 - а) за 10%, уколико се усавршавање проводи за особе са инвалидитетом или особе које се теже запошљавају,
 - б) за 10%, уколико се државна помоћ додјељује средњем привредном субјекту;
 - ц) за 20%, уколико се државна помоћ додјељује малом привредном субјекту.
- (3) Највиши дозвољени износ државне помоћи за усавршавање не може премашити 2 милиона ЕУР по пројекту усавршавања.

8. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗАПОСЛЕНИКА КОЈИ СЕ ТЕЖЕ ЗАПОШЉАВАЈУ И ЗАПОСЛЕНИКА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Члан 73.

Опћи услови за додјелу државне помоћи за запошљавање

- (1) Државна помоћ за запошљавање запосленика који се теже запошљавају и запосленика са инвалидитетом може се додијелити у облику:
 - а) субвенција за бруто плаће и накнаде и
 - б) накнаде додатних трошкова запошљавања запосленика са инвалидитетом.
- (2) Државна помоћ за запошљавање не може се додијелити привредним субјектима у сектору вађења угља и привредним субјектима у тешкоћама.
- (3) Запосленик који се теже запошљава је свако лице које:
 - а) није било у редовном радном односу протеклих 6 мјесеци,

- б) које има између 15 и 24 године живота или је старије од 50 година,
 - ц) није стекло средњу стручну спрему или стручне квалификације,
 - д) које је завршило редовно образовање прије мање од двије године, а још увијек није добило прво редовно плаћено запослење,
 - е) живи као одрасли самац са једним или више издржаваних лица,
 - ф) ради у сектору или струци у којој је неравнотежа између сполова бар 25% већа од просјечне неравнотеже између сполова у свим привредним секторима у Федерацији Босне и Херцеговине, а припада том недовољно заступљеном spolu, или
 - г) припада националној мањини у Федерацији Босне и Херцеговине којој је потребан развој њеног лингвистичког профила, стручно усавршавање или радно искуство како би се повећали изгледи за стално запослење.
- (4) Запосленик који се изразито тешко запошљава је свако лице:
- а) које није имало редовно плаћено запослење најмање током претходних 24 мјесеца, или
 - б) које није имало редовно плаћено запослење најмање током претходних 12 мјесеци, а припада једној од категорија из става (3) тачка б) до г) овог члана.
- (5) Запосленик са инвалидитетом је свако лице:
- а) коме је признат инвалидитет у складу с важећим прописима, или
 - б) које има дугорочно физичко, ментално, интелектуално или сензорно оштећење које у спречи са различитим баријерама може отежати пуно и ефективно учешће тог лица у радном окружењу равноправно са осталим радницима.

Члан 74.

Државна помоћ за запошљавање

- (1) Државна помоћ за запошљавање у облику субвенција за бруто плаће и накнаде може се додијелити за запошљавање запосленика који се теже запошљавају, запосленика који се изузетно тешко запошљавају и запосленика са инвалидитетом.
- (2) Прихватљиви трошкови су трошкови бруто плаћа и накнада у периоду:
 - а) од највише 12 мјесеци по запошљавању - у случају запосленика који се теже запошљавају;
 - б) од највише 24 мјесеци по запошљавању - у случају запосленика који се изразито тешко запошљавају и
 - ц) током цијелокупног периода у ком је лице запослено - у случају запосленика са инвалидитетом.
- (3) Трошкови бруто плаћа и накнада су укупан износ које је привредни субјект стварно платио у вези са запошљавањем и који обухвата бруто износ плаћа и накнада прије одбијања пореза, обавезних доприноса, као што су доприноси за социјално осигурање, трошкови дјечје заштите и родитељског додатка.
- (4) Уколико запошљавање нема за посљедицу нето повећање броја запослених у односу на просјечан број запослених у датом привредном субјекту у претходних дванаест мјесеци, то радно мјесто остаје упражњено по добровољном раскиду радног односа, инвалидности, одласка у старосну пензију, добровољног скраћења радног времена или отпуштања у складу с законом, због повреде радне

дисциплине, а не и као посљедица технолошког вишка.

- (5) Број запослених из става (4) овог члана је број годишњих јединица рада, тј. број лица запослених на пуно радно вријеме у току једне године, гдје се запослење на пола радног времена и сезонско запослење рачунају као дијелови годишње јединице рада.
- (6) Осим у случају отпуштања у складу са законом или због повреде радне дисциплине, запосленик који се теже запошљава има право на континуирано запослење на најкраћи рок предвиђен прописима Федерације Босне и Херцеговине којима се уређује уговор о раду.
- (7) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) у случају запосленика који се теже запошљавају и запосленика који се изузетно тешко запошљавају, 50% прихватљивих трошкова и
 - б) у случају запосленика са инвалидитетом, 75% прихватљивих трошкова.
- (8) Уколико је период запослења запосленика који се теже запошљавају и запосленика са инвалидитетом краћи од 12 мјесеци, односно 24 мјесеца у случају запосленика који се изузетно тешко запошљавају, државна помоћ се пропорционално смањује.

Члан 75.

Државна помоћ за оспособљавање за запошљавање

- (1) Државна помоћ за оспособљавање за запошљавање може се додијелити за надокнаду трошкова помоћи пружене запосленицима који се теже запошљавају или се изразито тешко запошљавају.
- (2) Помоћ из става (1) овог члана се састоји од мјера за потицање аутономности запосленика који се теже или изразито тешко запошљавају и њиховог прилагођавања на радно окружење, и то пружањем помоћи запосленику око социјалних и административних поступака, омогућавањем комуникације с послодавцем и управљањем сукобима.
- (3) Прихватљиви трошкови су трошкови:
 - а) запошљавања особља искључиво за вријеме проведено у пружању помоћи запосленицима који се теже или изразито тешко запошљавају, током периода од највише 12 мјесеци након запошљавања запосленика који се теже запошљавају или током периода од 24 мјесеца након запошљавања запосленика који се изразито тешко запошљавају;
 - б) за обучавање особља из тачке а) овог става за пружање помоћи запосленицима који се теже или изразито тешко запошљавају.
- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова.

Члан 76.

Државна помоћ за накнаду додатних трошкова запошљавања запосленика са инвалидитетом

- (1) Државна помоћ за накнаду додатних трошкова запошљавања запосленика са инвалидитетом, може се додијелити за накнаду додатних трошкова запошљавања запосленика са инвалидитетом.
- (2) Прихватљиви трошкови за додјелу државне помоћи за накнаду додатних трошкова запошљавања запосленика са инвалидитетом су трошкови, осим трошкова бруто плаћа, који су додатни у односу на оне трошкове које би привредни субјект сносио да

- запошљава запосленика без инвалидитета, у периоду у коме је запосленик са инвалидитетом запослен.
- (3) Прихватљиви трошкови су:
- а) трошкови прилагођавања пословног простора;
 - б) трошкови обучавања особља за пружање помоћи запосленику с инвалидитетом;
 - ц) трошкови запошљавања особља само за вријеме док пружају помоћ запосленику са инвалидитетом
 - д) трошкови прилагођавања или набавке опреме, односно набавке и провјере рачунарских програма (софтвер) који користи запосленик са инвалидитетом, укључујући прилагођену или помоћну технолошку опрему, који су додатни у односу на оне трошкове које би привредни субјект сносио да запошљава запосленике без инвалидитета, у периоду у коме је запосленик са инвалидитетом запослен;
 - е) трошкови који су директно повезани с пријевозом запосленика с инвалидитетом на радно мјесто и у односу на с радом повезане дјелатности;
 - ф) трошкови плаћа за сате које је запосленик с инвалидитетом провео на опоравку.
- (4) У случају да привредни субјект врши прилагођавање ради запошљавања запосленика с инвалидитетом која чине најмање 50% укупног броја запослених, прихватљиви су трошкови изградње, инсталирања или ширења привредног субјекта и уградње опреме, као и сви трошкови администрације и пријевоза који су директна посљедица запошљавања запосленика са инвалидитетом.
- (5) Интензитет државне помоћи не може премашити 100% прихватљивих трошкова.

Члан 77.

Одступање од правила о кумулацији државне помоћи

Државна помоћ у корист запосленика са инвалидитетом се може кумулирати са осталим врстама помоћи у вези са истим прихватљивим трошковима који прелазе највиши примјениви праг, под условом да таква кумулација не доведе до интензитета помоћи који прелази 100% прихватљивих трошкова за период током којег су дотични запосленици запослени.

9. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ЗАШТИТУ ОКОЛИША

Члан 78.

Основни појмови заштите околиша

- (1) Заштита околиша је мјера којом се отклања и спречава штета која настаје у физичкој средини или на природним добрима дјеловањем корисника, којом се смањује ризик од такве штете или која води ефикаснијој употреби природних добара, укључујући мјере штедње енергије и кориштење обновљивих извора енергије.
- (2) Енергија из обновљивих извора је енергија коју производе постројења која користе само обновљиве изворе енергије као иудио енергије, у смислу калоричне вриједности, произведене из обновљивих извора енергије у хибридном постројењима која користе и конвенционалне изворе енергије.
- (3) Енергија из обновљивих извора укључује и обновљиву електричну енергију која се користи за попуњавање акумулационих система, али не и електричну енергију произведену као резултат акумулационих система.
- (4) Енергетска учинковитост је количина уштеђене енергије утврђена мјерењем и/или процјеном потрошње

- прије и после проведбе мјере побољшања енергетске учинковитости, уз осигурање нормализације вањских увјета који утјечу на потрошњу енергије.
- (5) Обновљиви извори енергије су следећи обновљиви нефосилни извори енергије: вјетар, сунчева енергија, аеротермална енергија, геотермална енергија, хидротермална енергија и енергија океана, хидроенергија, енергија из биомасе, гасови са депонија, гас који производи постројење за прераду отпадних вода и биогасови.
 - (6) Биомаса је биолошки разградива фракција производа, отпада и остатака из пољопривреде (укључујући материје животињског и биљног порекла), шумарства и с њима повезаних индустрија, укључујући рибарство и аквакултуру, као и биогасови и биолошки разградива фракција индустријског и комуналног отпада.
 - (7) Биогориво је текуће или гасовито гориво за пријевоз које се производи из биомасе.
 - (8) Биогориво произведено из прехранбених сировина значи биогориво из житарица и осталих култура богатих шкробом, шећерних култура и уљарица.

9.1. Државна помоћ за достизање стандарда заштите околиша

Члан 79.

Државна помоћ за достизање виших стандарда од важећих или за повећање нивоа заштите животне средине у одсуству стандарда

- (1) Државна помоћ за достизање или постављање виших стандарда заштите околиша може се додијелити ако је испуњен један од следећих услова:
 - а) да инвестиција омогућава кориснику да повећа ниво заштите околиша као резултат његове активности изнад важећих стандарда за заштиту околиша у Федерацији Босне и Херцеговине, или
 - б) да инвестиција омогућава кориснику да својом активношћу повећа ниво заштите околиша у одсуству стандарда за заштиту околиша у Федерацији Босне и Херцеговине.
- (2) Државна помоћ која је намијењена достизању стандарда који су усвојени и ступили на снагу у Босни и Херцеговини односно Федерацији Босне и Херцеговине, али још нису у примјени, не може се додијелити осим у случају:
 - а) у сектору саобраћаја, за набавку нових транспортних средстава за цестовни, железнички, поморски и ријечни саобраћај, која је у складу са усвојеним стандардима у Федерацији Босне и Херцеговине;
 - б) за прилагођавање већ постојећих транспортних возила за цестовни саобраћај, железнички саобраћај, саобраћај унутрашњим пловним путевима и поморски саобраћај.
- (3) Прихватљиви трошкови су додатни трошкови улагања неопходни за постизање вишег нивоа заштите околиша него што захтијевају стандарди у Федерацији Босне и Херцеговине.
- (4) Трошкови који нису директно повезани с постизањем вишег нивоа заштите околиша нису прихватљиви.
- (5) Интензитет државне помоћи која се може додијелити је:
 - а) малим привредним субјектима - до 60% прихватљивих трошкова;
 - б) средњим привредним субјектима - до 50% прихватљивих трошкова;

- ц) великим привредним субјектима - до 40% прихватљивих трошкова.
- (6) Максимални износ државне помоћи не може премашити 15 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

Члан 80.

Методологија утврђивања везе улагања и заштите околиша

У циљу утврђивања дијела улагања који је директно повезан са заштитом животне средине из члана 79. ове уредбе, користи се сљедећа методологија:

- а) када се трошкови улагања у заштиту околиша могу лако одредити у укупним трошковима улагања, прихватљиви трошкови су трошкови који се специфично односе на заштиту околиша;
- б) у свим осталим случајевима, додатни трошкови улагања утврђују се поређењем конкретног улагања са хипотетичном еколошки мање прихватљивом ситуацијом без додијељене државне помоћи, а добијена разлика одговара трошковима повезанима са заштитом околиша и представља прихватљиве трошкове.

Члан 81.

Државна помоћ за рано усклађивање са будућим стандардима за заштиту околиша

- (1) Државна помоћ за рано усклађивање са новим стандардима у Федерацији Босне и Херцеговине који повећавају ниво заштите околиша, али још нису у примјени, може се додијелити само за улагања извршена и завршена најмање годину дана прије почетка примјене ових стандарда.
- (2) Прихватљиви трошкови за улагања у повећање енергетске ефикасности се одређују на начин из члана 79. ставови (3) и (4) и члана 80. ове уредбе.
- (3) Када је пројект реализован и завршен више од три године прије ступања на снагу стандарда, интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) за мале привредне субјекте: 20% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте: 15% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте: 10% прихватљивих трошкова.
- (4) Када је пројект реализован и завршен у периоду од једне до три године прије ступања на снагу стандарда, интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) за мале привредне субјекте: 15% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте: 10% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте: 5% прихватљивих трошкова.
- (5) Максимални износ државне помоћи не може премашити 15 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

9.2. Државна помоћ за повећање енергетске ефикасности

Члан 82.

Државна помоћ за улагања у повећање енергетске ефикасности

- (1) Државна помоћ може бити додијељена за улагања у циљу постизања вишег нивоа енергетске ефикасности, осим у случају када су наведене мјере већ усвојене на нивоу Босне и Херцеговине односно Федерације БиХ, али још нису ступиле на снагу.

- (2) Прихватљиви трошкови за улагања у повећање енергетске ефикасности се одређују на начин из члана 79. ставови (3) и (4) и члана 80. ове уредбе.
- (3) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) у случају малих привредних субјеката - 50% прихватљивих трошкова;
 - б) у случају средњих привредних субјеката - 40% прихватљивих трошкова;
 - ц) у случају великих привредних субјеката - 30% прихватљивих трошкова.
- (4) Максимални износ државне помоћи не може премашити 15 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

Члан 83.

Државна помоћ за улагање у пројекте енергетске ефикасности зграда

- (1) Државна помоћ може бити додијељена за улагање у пројекте енергетске ефикасности зграда/грађевина, осим у случају улагања чији је циљ примјена већ донесених стандарда Федерације Босне и Херцеговине.
- (2) Прихватљиви трошкови су укупни трошкови пројекта повећања енергетске ефикасности зграде.
- (3) Максимални износ државне помоћи не може премашити 10 милиона ЕУР по пројекту.

Члан 84.

Начин финансирања пројеката енергетске ефикасности зграда

- (1) Државна помоћ из члана 83. ове уредбе се додјељује у облику донација, капитала, гаранције или кредита фонду за енергетску ефикасност, као специјализираном инструменту улагања који је усмјерен на побољшање енергетске учинковитости грађевина у домаћем и ино сектору, или другом финансијском посреднику, који ће је у цијелости пренијети крајњим корисницима који су власници грађевине или најмопримци.
- (2) Државну помоћ коју додјељује фонд за енергетску ефикасност или други финансијски посредник прихватљивим пројектима енергетске ефикасности могу бити у облику кредита или гаранција.
- (3) Гаранција из става (2) овог члана не може премашити 80% основног кредита.
- (4) Власници грађевине фонду за енергетску ефикасност или другом финансијском посреднику отплаћују износ који одговара најмање номиналној вриједности кредита.
- (5) Путем помоћи за енергетску ефикасност потиче се додатно улагање приватних улагача у висини од најмање 30% учешћа у пројекту.
- (6) Ако државну помоћ омогућује фонд за енергетску ефикасност, потицање приватног улагања може се учинити на нивоу фонда и/или нивоу пројеката енергетске ефикасности, а ради постизања укупног учешћа приватних улагача од најмање 30%.

Члан 85.

Услови за оснивање фонда за енергетску ефикасност и/или кориштење финансијског посредника

- (1) Федерација Босне и Херцеговине може основати фонд за енергетску ефикасност и/или користити финансијске посреднике за пружање подршке за енергетску учинковитост, под условом да се:
 - а) руководиоца финансијског посредника односно фонда за енергетску ефикасност бира у јавном, транспарентном и недискриминирајућем кон-

- курсу, независно од мјеста његовог пословног настана или регистрације;
- б) независни приватни улагачи бирају на јавном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс који је усмјерен ка успостављању одговарајућих договора о подјели ризика и награде, при чему се, за сва улагања осим гаранције, предност даје асиметричној подјели добити пред заштитом од губитака;
 - ц) у случају асиметричне подјеле губитака између јавних и приватних улагача, први губитак који сноси јавни улагач ограничава на 25% његова укупног улагања;
 - д) у случају гаранције, гарантна стопа ограничава на 80%, а укупни губици које сноси давалац државне помоћи на 25% основног портфеља обухваћеног гаранцијом;
 - е) улагачима допушта да буду заступљени у управљачким тијелима фонда за енергетску ефикасност или финансијском посреднику, попут надзорног одбора или савјетодавне скупштине;
 - ф) предвиди поступак дубинске анализе како би се осигурала тржишно разумна стратегија улагања за потребе provedбе мјере подршке за енергетску ефикасност.
- (2) Од финансијских посредника и руководиоца фонда за енергетску ефикасност из става (1) тачка а) овог члана може се захтијевати испуњавање претходно утврђених критерија који су објективно прихватљиви природом улагања.
 - (3) Када приватни улагачи нису изабрани на конкурс из става (1) тачка б) овог члана, праведну стопу поврата приватним улагачима утврђује неовисни стручњак изабран на јавном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс.
 - (4) Само гаранције из става (1) тачка д) овог члана којима се покривају очекивани губици темељног портфеља обухваћеног гаранцијом могу се пружити бесплатно, а ако је гаранцијом обухваћено покриће неочекиваних губитака, финансијски посредник за дио гаранције који покрива неочекиване губитке плаћа премију гаранције у складу с тржишним условима.
 - (5) Финансијским посредником, укључујући фонд за енергетску ефикасност, управља се на тржишној основи у циљу стицања добити.
 - (6) Сматра се да је услов тржишног управљања из става (5) овог члана испуњен уколико финансијски посредник и, зависно од случаја, управитељ фонда за енергетску ефикасност, испуњава следеће услове:
 - а) законом или уговором је утврђена обавеза посредника односно управитеља да поступа с пажњом професионалног управитеља, у доброј вјери, и да избјегава сукоб интереса
 - б) на управљање фондом примјењују се најбоља пракса и регулаторни надзор;
 - ц) накнада за рад је одређена у складу с тржишном праксом, а то ће увијек бити случај ако је управитељ изабран на јавном, транспарентном и недискриминирајућем конкурс, на основу објективно постављених критерија повезаних с искуством, стручношћу те оперативним и финансијским способностима;
 - д) накнада је повезана с резултатима рада или посредник учествује у ризицима улагања тако што улаже властита средства чиме се осигурава

трајно поклапање његових интереса с интересима јавног улагача;

- е) утврђени су стратегија, критерији и предложени временски распоред улагања у пројекте енергетске ефикасности, при чему се унапријед утврђују финансијска одрживост и очекивани утицај на енергетску ефикасност;
- ф) постоји јасна и остварива излазна стратегија за јавна средства уложена у фонд за енергетску ефикасност или додијелена финансијском посреднику, чиме се тржишту омогућује финансирање пројеката енергетске ефикасности када тржиште за то постане спремно.

9.3. Државна помоћ за производњу енергије и енергетску инфраструктуру

Члан 86.

Државна помоћ за постројења за комбиновану производњу електричне и топлотне енергије (когенерација)

- (1) Инвестицијска државна помоћ за истовремену производњу топлотне и електричне и/или механичке енергије у једном процесу може се додијелити под условом да:
 - а) нова когенерацијска јединица остварује уштеду примарне енергије у поређењу са раздвојеном производњом, или
 - б) унапређење постојеће когенерацијске јединице или претварање постојећег енергетског постројења у когенерацијску јединицу остварује уштеду примарне енергије у поређењу са изворном ситуацијом.
- (2) Прихватљиви трошкови су:
 - а) додатни трошкови улагања у опрему која је потребна како би постројење функционирало као постројење за високоучинковиту когенерацију у упоредби с конвенционалним постројењима за производњу електричне или топлотне енергије истог капацитета, или
 - б) додатни трошкови улагања како би се постојеће постројење које већ задовољава праг високе ефикасности надоградило у циљу постизања још веће ефикасности.
- (3) Интензитет инвестицијске државне помоћи не може премашити:
 - а) за мале привредне субјекте - 65% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова.
- (4) Максимални износ државне помоћи не може премашити 50 милиона ЕУР.

Члан 87.

Инвестицијска државна помоћ за обновљиве изворе енергије

- (1) Државна помоћ може се додијелити за промовирање енергије из обновљивих извора.
- (2) Државна помоћ за производњу биогорива дозвољена је само у случају одрживих биогорива, осим биогорива произведених из прехрамбених сировина.
- (3) Државна помоћ за улагање у пренамјену постојећих постројења за производњу биогорива из прехрамбених сировина у постројења за производњу напредних биогорива изузимају се на основу овог члана, под условом да се производња биогорива из прехрамбених сировина смањи размјерно новом капацитету.

- (4) Државна помоћ се не додјељује за биогорива која подлијежу обавези опскрбе или мијешања.
- (5) Држава помоћ за улагање може се додијелити искључиво новим постројењима и независна је од резултата производње.
- (6) Државна помоћ се не може додијелити нити исплатити након почетка рада постројења.
- (7) Прихватљиви трошкови су додатни трошкови улагања који су неопходни за потицање производње енергије из обновљивих извора.
- (8) На прихватљиве трошкове за промоцију и улагање у обновљиве изворе енергије примјењују се одредбе члана 79. став (4) и 80. ове уредбе.
- (9) Изузетно од одредбе из става (8) овог члана, у случају малог постројења за које није могуће утврдити улагање које би било мање прихватљиво за околиш зато што постројења ограничене величине не постоје, прихватљиви трошкови су укупни трошкови улагања за постизање вишег нивоа заштите околиша.

Члан 88.

Интензитет и висина инвестицијске државне помоћи за обновљиве изворе енергије

- (1) Уколико се прихватљиви трошкови израчунавају на начин из члана 87. став (8) ове уредбе, интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) за мале привредне субјекте - 65% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова.
- (2) Уколико се прихватљиви трошкови израчунавају на начин из члана 87. став (9) ове уредбе, интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) за мале привредне субјекте - 50% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте - 40% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте - 30% прихватљивих трошкова.
- (3) Интензитет помоћи може досећи 100% прихватљивих трошкова ако се помоћ додјељује привредним субјектима одабраним у отвореном конкурентном конкурсном поступку на основу јасних, транспарентних и недискриминирајућих критерија, и под условом:
 - а) да је буџет повезан са конкурсним поступком ограничен у смислу да помоћ не могу добити сви учесници конкурса и
 - б) да се помоћ додјељује искључиво на основу почетне понуде понуђача чиме су искључени накнадни преговори.
- (4) Максимални износ државне помоћи не може премашити 50 милиона ЕУР.

Члан 89.

Оперативна помоћ за промоцију електричне енергије из обновљивих извора

- (1) Оперативна државна помоћ за промоцију електричне енергије из обновљивих извора енергије може се додијелити у конкурентном конкурсном поступку који је отворен за све произвођаче електричне енергије из обновљивих извора енергије, на основу јасних, транспарентних и недискриминирајућих критерија.
- (2) Конкурсни поступак може се ограничити на посебне технологије за које би поступак отворен свим произвођачима довео до резултата који није оптималан

и који се у обликовању поступка не може ријешити, посебно у погледу сљедећег:

- а) дугорочног потенцијала одређене нове и иновативне технологије односно технологије која:
 - 1) није доказана у односу на врхунску технологију у сектору,
 - 2) носи ризик технолошког или индустријског неуспјеха и
 - 3) не представља оптимизацију или побољшање постојеће технологије;
 - б) потребе за постизањем разноликости;
 - ц) ограничења и стабилности мреже;
 - д) трошкова (интеграције) система; или
 - е) потребе за избегавањем нарушавања тржишта сировина потпорама за биомасу.
- (3) Државна помоћ се додјељује новим и иновативним технологијама обновљиве енергије у конкурентном конкурсном поступку отвореном најмање једној таквој технологији на основу јасних, транспарентних и недискриминирајућих критерија.
 - (4) Државна помоћ се не може додијелити за више од 5% укупног планираног новог капацитета за производњу електричне енергије из обновљивих извора годишње.
 - (5) Помоћ се додјељује у облику премија изнад тржишне цијене при чему произвођачи електричну енергију продају директно на тржишту.
 - (6) Корисници помоћи подлијежу стандардној расподјели одговорности за уравнотежење тј. одговорни су за неравнотежу (одступања између производње, потрошње и тржишних трансакција) тржишног судионика или његова одабраног заступника ("странка одговорна за отклањање равнотеже") и њено отклањање у одређеном року ("рок намиривања неравнотеже").
 - (7) Корисници могу екстернализирати одговорност из става (6) овог члана на друге привредне субјекте, као што су агрегатори.
 - (8) Помоћ се не може додијелити ако су цијене негативне.

Члан 90.

Додјела оперативне помоћи за промоцију електричне енергије из обновљивих извора без конкурса

- (1) Без конкурентног конкурсног поступка описаног у члану 89. став (1) ове уредбе, државна помоћ се може додијелити постројењима за производњу електричне енергије из свих обновљивих извора, осим енергије вјетра, чији инсталирани капацитет производње електричне енергије износи мање од 1 MW ако се помоћи могу додијелити без конкурентног конкурсног поступка описаног у члану 89. став (1) ове уредбе постројењима чији инсталирани капацитет производње електричне енергије износи мање од 6 MW или постројењима с мање од 6 производних јединица.
- (2) Приликом додјеле помоћи без конкурентног конкурсног поступка из става (1) овог члана, примјењују се услови из члана 89. ставови (5) до (8) и члана 92. ставови (7) до (9).
- (3) Услови из члана 89. ставови (5) до (8) ове уредбе не примјењују се на оперативну помоћ додијељену постројењима за производњу електричне енергије из свих обновљивих извора, осим енергије вјетра, чији инсталирани капацитет производње електричне енергије износи мање од 500 kW за коју се ти увјети не примјењују на оперативну помоћ додијељену постројењима чији инсталирани капацитет производње електричне енергије износи мање од 3 MW или постројењима која имају мање од 3 производне јединице.

- (4) За потребе израчунавања претходно наведених максималних капацитета из ставова (1) и (3) овог члана, постројења са заједничком тачком спајања на мрежу електричне енергије сматрају се једним постројењем.

Члан 91.

Износ оперативне помоћи за промоцију електричне енергије из обновљивих извора

- (1) Максимални износ државне помоћи не може премашити 15 милиона ЕУР по пројекту.
- (2) Ако се помоћ додјељује на основу конкурентног конкурсног поступка из члана 90 ове уредбе, износ помоћи не може премашити 150 милиона ЕУР годишње узимајући у обзир укупан износ свих програма обухваћених чланом 90. ове уредбе.
- (3) Државна помоћ се додјељује само до потпуне амортизације постројења које производи електричну енергију из обновљивих извора израчунату у складу с прописима и опће прихваћеним рачуноводственим начелима.
- (4) Од оперативне помоћи се одузима евентуално претходно додијељена државна помоћ за улагање.

Члан 92.

Оперативна помоћ за промоцију енергије из обновљивих извора у малим постројењима

- (1) Оперативна помоћ за промоцију енергије из обновљивих извора енергије произведену у малим постројењима додјељује се искључиво постројењима за производњу електричне енергије из свих обновљивих извора, осим енергије вјетра, чији инсталирани капацитет износи мање од 500 kW за коју се помоћ додјељује постројењима чији инсталирани капацитет износи мање од 3 MW или које имају мање од 3 производне јединице и за биогорива за која се помоћ додјељују постројењима чији инсталирани капацитет износи мање од 50 000 тона годишње.
- (2) За потребе израчунавања максималних капацитета из става (1) овог члана, мала постројења са заједничком тачком спајања на мрежу електричне енергије сматрају се једним постројењем.
- (3) Помоћ се додјељује искључиво постројењима која производе одржива биогорива, осим биогорива произведених из прехранбених сировина
- (4) Изузетно, оперативна помоћ за постројења која производе биогорива из прехранбених сировина, а почела су с радом прије 31. децембра 2013. и још нису потпуно амортизирана изузимају се од забране из става (3) овог члана, до краја 2020. године.
- (5) Помоћ се не може додијелити за биогорива која подлијежу обавези опскрбе или мијешања.
- (6) Укупни средњи трошкови производње енергије, који укључују почетни капитал, дисконтну стопу те трошкове трајног пословања, горива и одржавања, израчунавају се у тачки спајања на мрежу за пуњење или мрежу електричне енергије и редовно ажурирају, најмање једном годишње.
- (7) Максимална стопа поврата примијењена у рачунању средњих трошкова не може премашити одговарајућу замјенску стопу увећану за премију од 100 основних бодова.
- (8) Одговарајућа замјенска стопа из става (7) овог члана је замјенска стопа валуте у којој се додјељује помоћ с доспијећем које одговара периоду амортизације потпомогнутих постројења.
- (9) Помоћ по јединици енергије не може премашити разлику између укупних средњих трошкова производ-

ње енергије из дотичних обновљивих извора и тржишне цијене дотичног облика енергије.

- (10) Уз поштовање одредаба из члана 91. ставови (3) и (4), максимални износ државне помоћи не може премашити 15 милиона ЕУР по пројекту.

Члан 93.

Државна помоћ за улагање у енергетску инфраструктуру

- (1) Државна помоћ за улагање у изградњу или надоградњу енергетске инфраструктуре може се додијелити под сљедећим условима:
 - а) инфраструктура је смјештена на подручју Федерације Босне и Херцеговине и
 - б) инфраструктура подлијеже свим прописима Енергетске заједнице о тарифама и приступу.
- (2) Енергетска инфраструктура је свака физичка опрема или објект који је смјештен унутар Федерације Босне и Херцеговине, а разврстан је у једну од сљедећих категорија:
 - а) за електричну енергију:
 - 1) инфраструктура за пријенос;
 - 2) инфраструктура за дистрибуцију;
 - 3) објекти за складиштење електричне енергије;
 - 4) свака опрема или постројење који су потребни како би системи утврђени у тачкама 1) до 3) овог става радили на сигуран, заштићен и учинковит начин, укључујући системе заштите, праћења и надзора на свим напонским нивоима и подстанicama и
 - 5) паметне мреже;
 - б) за плин:
 - 1) плинроводи за пријенос и дистрибуцију за транспорт природног плина и биоплина који чине дио мреже, искључујући високотлачне плинроводе који се употребљавају као производни плинрови или за локалну дистрибуцију природног плина;
 - 2) подземни складишни објекти који су повезани с високотлачним плинроводима из тачке (1) овог става;
 - 3) објекти за прихват, складиштење, уплињавање или декомпресију укапљеног природног плина (УПП) или стлаченог природног плина (СПП) и
 - 4) свака опрема или инсталација потребна како би систем радио на сигуран, заштићен и учинковит начин или како би се омогућили двосмјерни капацитети, укључујући станице за стлачивање плина;
 - ц) за нафту:
 - 1) нафтоводи који се употребљавају за транспорт сирове нафте;
 - 2) пумпне станице и складишни објекти потребни за рад нафтовода за сирову нафту;
 - 3) свака опрема или инсталација потребна како би дотични систем радио на исправан, сигуран и учинковит начин, укључујући системе заштите, праћења и надзора те уређаје за обрнути проток;
 - д) за CO₂: мреже плинровода, укључујући повезане компресорске станице, за транспорт CO₂ до складишних локација како би се CO₂ убризгао у одговарајуће подземне геолошке формације ради трајног складиштења.
- (3) Објекти за складиштење електричне енергије из става (2) тачка а) подтачка 3) овог члана обухватају објекте за трајно или привремено складиштење електричне

- енергије у надземној или подземној инфраструктури или геолошким локацијама, под увјетом да су изравно повезани на високонапонске каблове обликоване за напон од 110 kV или више.
- (4) Паметну мрежу из става (2) тачка а) подтачка 5) овог члана чини опрема, кабел или постројење, на нивоу пријеноса нисконапонске и средњенапонске дистрибуције, која служи двостраној дигиталној комуникацији у стварном или готово стварном времену, интерактивном и паметном праћењу и управљању производњом, пријеносом, дистрибуцијом и потрошњом електричне енергије унутар електроенергетске мреже с циљем развита мреже која учинковито обједињује понашање и дјелатности свих корисника који су на њу спојени, тј. произвођача, потрошача и оних који раде обоје, и како би се осигурао економски учинковит и одржив електроенергетски систем с ниским губицима те високом каквоћом и сигурношћу опскрбе и заштитом.
- (5) Помоћ за улагање у пројекте складиштења електричне енергије и плина те у нафтну инфраструктуру није изузета од обавезе пријаве.
- (6) Прихватљиви трошкови су трошкови улагања, при чему износ помоћи не може бити већи од разлике између прихватљивих трошкова и оперативне добити улагања, с тим да се оперативна добит одузима од прихватљивих трошкова ех анте или механизмом поврата средстава.
- (7) Максимални износ државне помоћи за енергетску инфраструктуру не може премашити 50 милиона ЕУР по привредном субјекту и пројекту.

9.4. Остали видови државне помоћи за заштиту околиша

Члан 94.

Помоћи у облику смањења пореза за заштиту околиша

- (1) Дозвољени су програми државне помоћи који омогућавају плаћање умањених износа пореза за заштиту околиша у облику:
- а) пореза с посебном порезном основицом који има јасан негативан учинак на околиш, или
 - б) пореза којим се опорезују одређене дјелатности, робе или услуга тако да трошкови заштите околиша могу бити укључени у њихову цијену и/или тако да се произвођачи и потрошачи усмјере на дјелатности које су прихватљивије за околиш.
- (2) Програмима помоћи у облику смањења пореза за заштиту околиша се додјељује помоћ у виду:
- а) смањења примјениве стопе пореза за заштиту околиша,
 - б) плаћања непромјењивог (паушалног) износа надокнаде, или
 - ц) комбинације наведених механизма.
- (3) Корисници смањења пореза одабирају се на основу транспарентних и објективних критерија и плаћају једну од прописом одређених минималних стопа опорезивања.
- (4) Помоћ се не може додијелити за биогорива која подлијежу обавези опскрбе или мијешања.

Члан 95.

Државна помоћ за санацију контаминираних подручја

- (1) Инвестицијска државна помоћ привредним субјектима који отклањају штету коју је животној средини узроковао човјек, може се додијелити само уколико води побољшању заштите околиша.

- (2) Штета нанесена животној средини односи се на погоршање квалитета тла, површинских или подземних вода потврђеним присуством опасних твари које представља знатан ризик за здравље људи или околиш, узимајући у обзир тренутачну или одобрену будућу употребу земљишта.
- (3) Државна помоћ не може се додијелити уколико је загађивач (особа која директно или индиректно наноси штету околишу или ствара услове који воде таквој штети) познат, већ се у том случају примјењује начело "загађивач плаћа".
- (4) Уколико загађивач није познат или му се не може наложити да сноси трошкове санације, државна помоћ може се додијелити лицу које врши санацију контаминираних подручја.
- (5) Прихватљиви трошкови су сви трошкови који се односе на обављање санације контаминираних подручја, без обзира на то да ли се ти трошкови приказују под ставком основна средства у билансу стања привредног субјекта, уз умањење за износ повећања вриједности земљишта на контаминираним подручјима.
- (6) Процену повећања вриједности земљишта из става (5) овог члана које произлази из санације врши неовисни стручњак.
- (7) Интензитет државне помоћи за санацију контаминираних локација не може премашити 100% прихватљивих трошкова
- (8) Највиши износ државне помоћи за санацију не може премашити 20 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

Члан 96.

Државна помоћ за енергетски ефикасно даљинско гријање односно хлађење

- (1) Инвестицијска државна помоћ за даљинско гријање односно хлађење може се додијелити под условом да:
- а) комбинована дјелатност производње топлоте и дистрибуирања топлоте доводи до уштеда примарне енергије, и
 - б) улагање резултира кориштењем и дистрибуцијом отпадне топлоте у циљу даљинског гријања.
- (2) Улагање мора бити саставни дио система енергетски ефикасног система централизованог гријања и хлађења.
- (3) Прихватљиви трошкови за постројење за производњу су додатни трошкови потребни за изградњу, проширење и преуређење једне или више производних јединица како би дјеловале као енергетски ефикасан систем централизованог гријања и хлађења у успоредби с конвенционалним постројењем за производњу.
- (4) Прихватљиви трошкови за дистрибуцијску мрежу су трошкови улагања, при чему износ помоћи не може бити већи од разлике између прихватљивих трошкова и оперативне добити, с тим да се оперативна добит одузима се од прихватљивих трошкова ех анте или механизмом поврата средстава.
- (5) Интензитет инвестицијске државне помоћи не може премашити:
- а) за мале привредне субјекте - 65% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова.
- (6) Максимални износ државне помоћи не може премашити 50 милиона ЕУР по привредном субјекту и пројекту.

- (7) Максимални износ државне помоћи из става (4) овог члана не може премашити 20 милиона ЕУР по привредном субјекту по пројекту.

Члан 97.

Државна помоћ за рециклирање отпада

- (1) Државна помоћ за управљање отпадом других привредних субјеката укључујући и активности поновне употребе којим се производ или компоненте који нису отпад поновно употребљавају за исту намену за коју су изворно замишљени, рециклаже и прераде може се додијелити само уколико су кумулативно испуњени следећи услови:

- а) да је улагање усмјерено на смањивање загађења које производе други привредни субјекти - загађивачи и не покрива загађење које производи корисник те помоћи;
- б) да помоћ не ослобађа загађиваче плаћања накнаде према прописима којима се уређује заштита околиша и управљање отпадом или накнада која се сматра нормалним трошком привредног субјекта које је загађивач;
- ц) да улагање побољшава процес у коме је кориштење отпада за производњу готових производа економски профитабилно или користи конвенционалне технологије на иновативан начин;
- д) да би отпад који се прерађује у противном био одложен или прерађен на начин који је мање прихватљив за околиш;
- е) да улагање не повећава само потражњу за предметима који ће се рециклирати, већ повећава и прикупљање тог отпада.

- (2) Рециклажа из става (1) овог члана је сваки поступак опоравка, изузимајући енергетски опоравак, прераду у материјал који се користи као гориво или материјал за напасавање, којим се отпад прерађује у производе, материјале или твари намијењене њиховој изворној употреби или некој другој сврси.

- (3) Одредбе овог члана се не примјењују на помоћ за поступке прераде отпада који нису рециклирање.

- (4) Прихватљиви трошкови за додјелу државне помоћи за управљање отпадом су додатни инвестицијски трошкови неопходни за остваривање улагања за управљање отпадом, у поређењу са конвенционалном производњом истог капацитета која не укључује управљање отпадом.

- (5) Интензитет државне помоћи не може премашити:
- а) за мале привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - б) за средње привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова;
 - ц) за велике привредне субјекте - 35% прихватљивих трошкова.

Члан 98.

Државна помоћ за израду студија заштите околиша

- (1) Државна помоћ може се додијелити за израду студија заштите околиша, укључујући и енергетске ревизије, непосредно повезаних са улагањима за достизање стандарда под условима наведеним у члану 79., остваривање уштеде енергије под условима наведеним у члану 82. и производњу обновљиве енергије под условима наведеним у члану 87. ове уредбе.
- (2) Помоћ се не може додијелити великом привредном субјекту за обавезну енергетску ревизију, осим ако се прописима налаже додатна енергетска ревизија поврх обавезне ревизије.

- (3) Прихватљиви трошкови су трошкови студије из става (1) овог члана.

- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити:

- а) за мале привредне субјекте - 70% прихватљивих трошкова;
- б) за средње привредне субјекте - 60% прихватљивих трошкова;
- ц) за велике привредне субјекте - 50% прихватљивих трошкова.

10. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА НАДОКНАДУ ШТЕТЕ ПРОУЗРОКОВАНЕ ПРИРОДНИМ КАТАСТРОФАМА

Члан 99.

Програми/схеме државне помоћи за надокнаду штете проузроковане природним катастрофама

- (1) Државна помоћ може се додијелити за надокнаду штете проузроковане потресом, сњежном лавином, одроном тла, поплавом, вјетром, ерупцијом вулкана, шумским пожаром и другим узроцима природног порекла, под условом да:

- а) надлежни орган усвоји програм државне помоћи који се односи на конкретну природну катастрофу у року од три године након непогоде;
- б) надлежни орган службено прогласи непогоду природном катастрофом; и
- ц) постоји директна узрочно-последична веза између природне катастрофе и штете коју је претрпио привредни субјект.

- (2) Државна помоћ се може одобрити на основу програма државне помоћи за надокнаду штете проузроковане природним катастрофама у року од четири године од непогоде.

Члан 100.

Прихватљиви трошкови и интензитет државне помоћи за накнаду штете

- (1) Прихватљиви трошкови су трошкови накнаде штете која је настала као директна последица природне катастрофе, укључујући материјалну штету на имовини као што су зграде, опрема, машине или залихе и губитак прихода због потпуне или дјелимичне обуставе дјелатности у периоду који не премашује шест мјесеци од непогоде.

- (2) Процјену штете врши овлаштени процјенитель за сваког корисника државне помоћи појединачно.

- (3) Висина материјалне штете израчунава се или на основу трошкова поправке или економске вриједности погођене имовине прије катастрофе, при чему тај износ не може бити већи од разлике између вриједности имовине непосредно прије и непосредно након непогоде.

- (4) Губитак прихода израчунава се на основу финансијских података привредног субјекта тако што се пореде финансијски подаци за шест мјесеци након катастрофе с трогодишњим просјеком за тај исти шестомјесечни период током пет година које су претходиле наступању катастрофе, искључујући годину с најбољим и годину с најгорим финансијским резултатом.

- (5) Финансијски подаци из претходног става су добит прије одбитка камата и пореза (ЕБИТ), амортизација и трошкови радне снаге који су искључиво повезани с пословном јединицом која је погођена природном катастрофом.

- (6) Државна помоћ заједно са другим примањима оствареним ради надокнаде штете, укључујући накнаду штете на основу полиса осигурања, не може премашити 100% прихватљивих трошкова.

11. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ЛОКАЛНУ ИНФРАСТРУКТУРУ

Члан 101.

Државна помоћ за локалну инфраструктуру

- (1) Државна помоћ може се додијелити за изградњу или надоградњу локалне инфраструктуре којом се на локалном нивоу доприноси побољшању пословања и потрошачког окружења те модернизацији и развоју индустријске базе ако су испуњени сљедећи услови:
 - а) инфраструктура је доступна заинтересираним корисницима на отвореној, транспарентној и недискриминирајућој основи, а цијена која се наплаћује за кориштење инфраструктуре одговара тржишној цијени; и
 - б) концесије или друго повјеравање управљања инфраструктуром трећим лицима додјељују се на транспарентној и недискриминирајућој основи у складу са прописима о јавним набавкама.
- (2) Одредбе овог члана не примјењују се на помоћ за инфраструктуру која је обухваћена осталим одјељцима ове одлуке, изузимајући Главу 1 – Промовирање регионалног привредног развоја.
- (3) Инфраструктура која се изграђује за привредне субјекте које је могуће утврдити ех анте и прилагођена потребама тих привредних субјеката (намјенска инфраструктура) се не може изузети на основу овог члана.

Члан 102.

Прихватљиви трошкови и висина помоћи за локалну инфраструктуру

- (1) Прихватљиви трошкови за државну помоћ за локалну инфраструктуру су трошкови улагања у материјалну и нематеријалну имовину.
- (2) Износ државне помоћи за локалну инфраструктуру не може премашити разлику између прихватљивих трошкова и оперативне добити од улагања, а највише до 10 милиона ЕУР или ако укупни трошкови за исту инфраструктуру не премашују 20 милиона ЕУР.
- (3) Оперативна добит из става (2) овог члана одузима се од прихватљивих трошкова ех анте на основу разумних пројекција или механизмом поврата средстава.

III. ВЕРТИКАЛНА ДРЖАВНА ПОМОЋ (ПОМОЋ ПОСЕБНИМ СЕКТОРИМА)

1. ДРЖАВНА ПОМОЋ У СЕКТОРУ ПРОИЗВОДЊЕ ЧЕЛИКА

Члан 103.

Државна помоћ за реструктурирање у сектору производње челика

Државна помоћ за реструктурирање привредног субјекта у сектору производње челика, а који је у тешкоћама, може се додијелити под условима да:

- а) државна помоћ, под нормалним тржишним условима, води дугорочној одрживости тог привредног субјекта на крају периода реструктурирања,
- б) су износ и интензитет државне помоћи строго ограничени на оно што је неопходно за обнављање одрживости, а да се помоћ ако је могуће прогресивно смањује,
- ц) је привредни субјект, прије него што му је државна помоћ додијељена, донио програм реструктурирања са рационализацијом, укључујући и затварање неефикасних капацитета, те компензацијске мјере којима се ублажава нарушавање конкуренције узроковано давањем помоћи.

Члан 104.

Привредни субјекти у сектору производње челика

Привредни субјект у сектору производње челика у контексту ове уредбе је привредни субјект који прерађује један или више сљедећих производа:

- а) сирово жељезо и феролегуре, а посебно: сирово жељезо за производњу челика, ливнице и друго сирово жељезо, зрцално жељезо и фероманган са високим садржајем угљика;
- б) сирови производи и полуготови производи од жељеза, обичног челика и посебног челика, с изузетком производње челика за лијевање у малим и средњим лјеваоницама: течни челик лијевањем или нелијевањем у инготе, укључујући инготе за ковање полуготових производа, међупроизводи, полуге и плоче у ваљању челика, лимови и шипке од бијелог лима, топловаљана трака у котуровима;
- ц) топли готови производи од жељеза, обичног челика и специјалног челика: шине, прагови, спојнице, базне плоче, тешке секције од 80 мм и више, брусне плоче, плоче и секције мање од 80 мм и плоснато жељезо мање од 150 мм, жичане шипке, округле и четвртасте цијеви, топловаљани обручи и траке (укључујући цијеви од траке), топловаљани лимови (пресвучени и непресвучени), плоче и лимови дебљине 3 мм и више, универзалне плоче од 150 мм и више, осим жице и жичаних производа, свијетло вучене жице у шипкама и жељезних одјевака;
- д) хладни готови производи: бијели лим, половљене плоче, поцинковани лим, остали пресвучени лимови, хладноваљани лимови, електричне плоче и траке за бијели лим, хладноваљане плоче, у котуру и тракама;
- е) све бешавне челичне цијеви и заварене челичне цијеви пречника преко 406,4 мм.

2. ДРЖАВНА ПОМОЋ ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА У СЕКТОРУ ВАЂЕЊА УГЉА

Члан 105.

Државна помоћ привредним субјектима у сектору вађења угља

- (1) Државна помоћ се може привредном субјекту додијелити за затварање и за покриће текућих производних губитака јединице за производњу угља.
- (2) Помоћ за производњу угља примјењује се само на угал високе, средње и ниске калоричне вриједности А и Б у смислу међународне кодификације угља Еконо-мске комисије за Европу УН, а који је намијењен производњи електричне енергије, комбинојаној производњи топлотне и електричне енергије, производњи кокса или додавању горива за високе пећи у индустрији челика.
- (3) Јединица за производњу угља обухвата и подземне и надземне локације за експлоатацију угља и повезану инфраструктуру, која може производити сирови угал независно од осталих дијелова привредног субјекта.

Члан 106.

Државна помоћ за покриће текућих производних губитака јединице за производњу угља

- (1) Државна помоћ се може додијелити привредном субјекту за покриће текућих производних губитака јединице за производњу угља, уколико:
 - а) је предметна јединица за производњу угља обухваћена Планом затварања којег је израдила Федерације Босне и Херцеговине и којим су

- одређене мјере усмјерене на коначно затварање јединица за производњу угља;
- б) предметна јединица за производњу угља трајно престане производити и продавати угаљ у складу с Планом затварања;
 - ц) висина државне помоћи не премашује разлику између предвидљивих трошкова производње и предвидљивих прихода за пословну годину;
 - д) износ помоћи по еквиваленту тоне угља не смије довести до тога да цијена угља из Федерације Босне и Херцеговине, на мјесту употребе, буду нижа од цијене угља сличне квалитете из трећих земаља;
 - е) је донијет план мјера за ублажавања утјецаја на околиш производње угља из производне јединице којој се додјељују помоћ за затварање (као што су мјере на подручју енергетске учинковитости, обновљиве енергије или хватања и складиштења угљен-диоксида).
- (2) Текући производни губици означавају позитивну разлику између трошка производње угља и продајне цијене на мјесту употребе која је слободно договорена између уговорних странака у свјетлу превађавајућих услова на свјетском тржишту.
- (3) Висина исплаћене државне помоћи мора бити коригована на годишњем нивоу, најкасније до краја пословне године након године за коју је помоћ била додијељена, у складу с оствареним приходима и расходима из тачке става (1) тачке ц) овог члана.
- (4) У случају да јединица за производњу угља због које је досељена помоћ не престане трајно с производњом односно продајом угља до датума утврђеног у Плану затварања, сва државна помоћ предметној јединици за производњу угља за читав период обухваћен Планом затварања мора бити враћена.

Члан 107.

Државна помоћ за затварање јединица за производњу угља и покривање ванредних трошкова

- (1) Државна помоћ може се додијелити привредним субјектима који обављају или су обављали дјелатност у вези са производњом угља, а ради покривања трошкова који настају или су настали због затварања јединица за производњу угља.
- (2) Државна помоћ из овог члана се не може додијелити за покривање трошкова који су повезани са тренутном производњом, укључујући активности вађења, оплеменења угља, посебно прање, мјерење и сортирање, као и пријевоз до мјеста употребе те уобичајену амортизацију и тржишне камате на посуђени капитал.
- (3) С изузетком трошкова насталих због непридржавања прописа о заштити околиша, оправдани трошкови су искључиво следећи трошкови које оствари привредни субјект који затвара или је затворио јединице за производњу угља:
 - а) трошкови доприноса за социјално осигурања који настану по основу пензионисања запосленика прије законом утврђене старосне границе;
 - б) други ванредни трошкови запосленика који су изгубили или губе посао;
 - ц) трошкови пензија и накнада осим оних утврђених законом за запосленике који су остали или ће остати без посла и радницима који имају право на исплату таквих трошкова прије затварања;
 - д) трошкови које покрива привредни субјект у сврхе преквалификација запосленика као помоћ

- у налажењу новог посла изван сектора вађења угља, а нарочито трошкови обуке;
 - е) издавање бесплатног угља радницима који су остали или ће остати без посла и радницима који имају право на такво издавање прије затварања, или еквивалент у новцу;
 - ф) заостали трошкови који настану на основу управних, законских и порезних прописа који се специфично односе на индустрију угља;
 - г) додатни радови на осигурању јама који су резултат затварања јединице за производњу угља;
 - х) штета услед извођења рударских радова, под условом да је штету изазвала јединица за производњу угља која је затворена или је у поступку затварања;
 - и) сви оправдани трошкови који се односе на санирање бивших локација на којима се вади угаљ, укључујући:
 - 1) заостале трошкове који настану по основу уплате накнаде органима надлежним за водоснабдијевање и одвођење отпадних вода;
 - 2) друге заостале трошкове који настану по основу водоснабдијевања и одвођења отпадних вода;
 - ј) заостали трошкови за покривање здравственог осигурања бивших рудара;
 - к) трошкови који се односе на отказ или измјену постојећих уговора (чија максимална вриједност не прелази вриједност шестомјесечне производње).
 - л) ванредна инхерентна амортизација под условом да настане као резултат затварања јединице за производњу угља;
 - м) трошкови санације терена.
- (4) Повећање вриједности земљишта одбија се од оправданих трошкова за категорије трошкова из тачака г), х), и) и м) става 3 овог члана.
- (5) Исплаћени износ помоћи не може премашити износ трошкова.

Члан 108.

(Раздвајање рачуноводствених исказа)

- (1) Сва помоћ коју привредни субјект добије мора бити исказана у билансу успјеха као посебна ставка прихода одвојено од промета.
- (2) Ако корисник државне помоћи настави трговати односно пословати након затварања појединих или свих јединица за производњу угља, морају се водити одвојени рачуни за сваку јединицу за производњу угља појединачно као и за остале привредне активности које нису везане уз вађење угља.
- (3) Није дозвољено преношење државне помоћи на друге јединице за производњу угља које нису дио плана затварања односно на друге привредне активности привредног субјекта.

3. ДРЖАВНА ПОМОЋ У СЕКТОРУ САОБРАЋАЈА

Члан 109.

Финансирање непривредних дјелатности везаних за саобраћајну инфраструктуру

- (1) Улагања у лучку, станичну или аеродромску инфраструктуру, те помоћ која је додијељена за обављање непривредних дјелатности у лучи, на станици или на аеродрому, које спадају у надлежност државе у смислу вршења званичних овлашћења јавног тијела (царинска, полицијска, сигурносна инфраструктура,

- контрола саобраћаја, полицијске, царинске и сличне активности од опћег јавног интереса), не спада у домен контроле државне помоћи.
- (2) Изузетак из става (1) овог члана примјењује се само на онај дио средстава који је строго ограничен на накнаду трошкова добро дефинираних непривредних дјелатности.
- (3) Мора се осигурати да средства додијељена за непривредне дјелатности не буду кориштена за финансирање привредних дјелатности.

3.1. Копнени саобраћај

Члан 110.

Субвенционирани пријевоз путника у цестовном и жељезничком саобраћају

- (1) Државна помоћ може се додијелити као компензација привредним друштвима која обављају јавни пријевоз путника у цестовном и жељезничком саобраћају у виду субвенција за пружање услуга јавног пријевоза под сљедећим условима:
- пријевоз се пружа свим или посебним категоријама становништва, као што су: ученици и студенти, лица са инвалидитетом, труднице и друге категорије лица одређених у складу са законом,
 - пријевоз се обавља на основу закљученог уговора о јавном пријевозу путника за одређено географско подручје.
- (2) Уговор из става (1) овог члана може се закључити најдуже на период од 10 година за услуге јавног пријевоза путника у цестовном (аутобусном), односно најдуже на период од 15 година за услуге јавног пријевоза путника у жељезничком саобраћају или другом виду саобраћаја на трачницама.
- (3) Трајање уговора о јавним услугама везаних на неколико различитих начина пријевоза ограничено је на 15 година, ако жељезнички пријевоз или пријевоз другим врстама пријевоза трачницама представља више од 50% вриједности предметне услуге.
- (4) Уговор из става (1) овог члана, може се закључити највише на 15 година за услуге јавног пријевоза путника у цестовном (аутобусном), односно најдуже на период од 22,5 година за услуге јавног пријевоза путника у жељезничком саобраћају или другом виду саобраћаја на трачницама, под условом:
- да пријевозник прибави имовину која је, узимајући у обзир услове амортизације имовине, значајна како у односу на свеукупну имовину потребну за обављање услуга пријевоза путника обухваћених уговором о јавним услугама, тако и везана претежно за услуге пријевоза путника обухваћене уговором; или
 - да је у питању пријевоз до недовољно развијених опћина и изразито неразвијених опћина у Федерацији Босне и Херцеговине, а додатно трајање је прихватљиво због трошкова који произлазе из посебних географских околности.
- (5) Параметри за обрачунавање субвенције – компензација за пружање услуга јавног пријевоза морају бити познати унапријед и утврђени на објективан и транспарентан начин.
- (6) Обрачун из става (5) овог члана мора онемогућити прекомјерну накнаду која би премашила износ потребан за покривање нето финансијског учинка трошкова који су настали и прихода који су остварени испуњавањем обавеза обављања јавних услуга,

узимајући у обзир приход којег пријевозник задржава и његову разумну добит.

- (7) Прихватљиви трошкови нарочито обухватају трошкове радне снаге, енергије, накнаде за кориштење инфраструктуре, трошкове одржавања и поправке возила јавног пријевоза, жељезничких возила и постројења потребних за обављање услуга пријевоза путника, као и фиксне трошкове и одговарајући поврат на капитал.
- (8) Ако пријевозник не обавља само услуге за које прима накнаду и које су дио обавезе обављања јавних услуга него се бави и другим дјелатностима, рачуни тих јавних услуга морају бити одвојени тако да:
- предметна јавна услуга не смије се ни у каквим околностима теретити за икакве варијабилне трошкове, одговарајући дио фиксних трошкова и разумну добит везану уз остале дјелатности пријевозника, и
 - трошкови јавне услуге морају бити у равнотежи с приходима од пословања и плаћањима од стране тијела јавне власти, без могућности пријеноса прихода другом сектору дјелатности пријевозника.

Члан 111.

Државна помоћ привредним субјектима у жељезничком саобраћају

- (1) Државна помоћ се може додијелити привредном субјекту у сектору жељезничког саобраћаја за:
- поврат износа накнаде за кориштење жељезничке инфраструктуре коју не мора плаћати привредни субјект који пружа услуге пријевоза базиране на другим облицима пријевоза;
 - за смањење вањских трошкова, у циљу модалног преласка са осталих видова транспорта на жељезнички; и
 - промоцију интероперабилности и, у обиму у којем то задовољава потребе координације саобраћаја, помоћи за промовирање веће сигурности, уклањање техничких препрека и смањивање загађења буком у сектору жељезничког саобраћаја.
- (2) Државна помоћ из претходног става може се додијелити, уколико су испуњени сљедећи услови:
- да је давалац државне помоћи осигурао транспарентну, образложену и квантифицирану компаративну анализу трошкова у жељезничком транспорту и алтернативним опцијама на основу других видова транспорта;
 - да се државна помоћ огледа у цијени која се тражи од путника или пријевозника;
 - да је давалац државне помоћи осигурао реалне могућности очувања саобраћаја жељезничким путем уз доказ да ће помоћ резултирати одрживим преласком саобраћаја;
 - да државна помоћ не утиче на конкуренцију у степену који угрожава опћи интерес.
- (3) Прихватљиви трошкови за кориштење инфраструктуре из става (1) тачка а) овог члана су додатни трошкови за кориштење инфраструктуре коју плаћа жељезнички саобраћај, али не и више загађујући конкурентни облик саобраћаја, при чему интензитет државне помоћи не може премашити 100% прихватљивих трошкова и до највише 30% укупних трошкова жељезничког транспорта.
- (4) Прихватљиви трошкови код снижења вањских трошкова из става (1) тачка б) овог члана је онај дио вањских трошкова које је могуће избјећи због кориштења

жељезничког саобраћаја, у поређењу са конкурентним облицима саобраћаја, при чему интензитет државне помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова и до највише 30% укупних трошкова жељезничког транспорта.

- (5) Прихватљиви трошкови за повећање интероперабилности из става (1) тачка ц) овог члана обухватају, у мјери у којој доприносе циљу координирања саобраћаја, сва улагања везана за уградњу система сигурности и интероперабилност, односно за смањење буке и у жељезничкој инфраструктури и у возном парку, при чему висина државне помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова.

Члан 112.

Државна помоћ за комбиновани транспорт терета

- (1) Државна помоћ за комбиновани транспорт терета може се додијелити искључиво као инвестицијска државна помоћ у циљу:
- замјене цестовног транспорта терета жељезничким транспортом, или
 - унапређења комбинованог транспорта.
- (2) Прихватљиви трошкови за додјелу државне помоћи за комбиновани транспорт терета су укупни инвестицијски трошкови:
- изградње и прилагођавања терминала комбинованог транспорта тј. за проширење пристаништа за пријевоз бродова, проширење и пренамјену терминала за комбиновани саобраћај, улагања која се односе на изградњу опреме за претовар, улагања у објекте за руковање теретом, и др.;
 - процијењених већих трошкова опреме за комбиновани транспорт која се односи на: контејнере за цестовни транспорт, посебна возила и контејнере за комбиновани транспорт, примјену полу-носача за олакшавање утовара, примјену почетне и касније цестовне транспортне опреме и примјену опреме за копнену навигацију;
 - иновативни трошкови шпедиције и логистичких система, посебно интермодалних информација и комуникационих система за побољшање понуде комбинованог транспорта;
 - куповина брзих локомотива ради пружања нових, квалитетнијих услуга у комбинованом транспорту, преусмјеравајући транспорт терета са цестовног на жељезнички.
- (3) Интензитет државне помоћи за комбиновани транспорт терета не може премашити:
- 50% укупних инвестиционих трошкова из става (2) тачка а) овог члана;
 - 100% прихватљивих трошкова из става (2) тачка б) овог члана;
 - 30% прихватљивих трошкова из става (2) тачка ц) овог члана;
 - 30% прихватљивих трошкова из става (2) тачка д) овог члана током једногодишњег пробног периода.

3.2. Саобраћај на унутрашњим водним путевима

Члан 113.

Државна помоћ за луке унутрашњих пловних путева

- (1) Прихватљиви трошкови државне помоћи за луке унутрашњих пловних путева, укључујући трошкове планирања, су:
- улагања за градњу, замјену или надоградњу инфраструктуре лука,

(б) улагања у градњу, замјену или надоградњу приступне инфраструктуре,

(ц) уклањање талог са дна пловног пута за приступ луци или у луци (јаружање).

- (2) Нису прихватљиви трошкови државне помоћи за луке унутрашњих пловних путева који се односе на дјелатности које нису повезане са пријевозом, укључујући погоне индустријске производње активне у луци, уреда или продавнице, као и лучка надграђа (непокретна и покретна опрема смјештена у луци за пружање лучких услуга повезаних с пријевозом).
- (3) Износ помоћи из става (1) овог члана не може премашити разлике између прихватљивих трошкова и оперативне добити улагања или јаружања. Оперативна добит одузима се од прихватљивих трошкова сх анте на темељу разумних предвиђања или механизмом поврата средстава.
- (4) Максимални интензитет помоћи из става (1) овог члана не смије прећи 100% прихватљивих трошкова, а максимални износ помоћи је 40 милиона ЕУР по појединачном пројекту.
- (5) Лучка инфраструктура чија изградња укључује средства државне помоћи, ставља се на располагање заинтересованим корисницима на једнакој и недискриминирајућој основи по тржишним условима.
- (6) За државну помоћ из става (1) овог члана која не премашује 2 милиона ЕУР највећи износ помоћи може се одредити на 80% прихватљивих трошкова, као алтернатива примјене методе из става (3) и (4) овог члана.

3.3. Зрачни саобраћај

Члан 114.

Државна помоћ авиопријевозницима за отварање нових линија

- (1) Државна помоћ може се додијелити авиопријевозницима за отварање нових линија уколико:
- авиопријевозник посједује важеће увјерење о оспособљености за обављање јавног авиотранспорта које је издала Босна и Херцеговина или чланица Европског заједничког зрачног простора;
 - линија повезује аеродром чији је просјечни годишњи промет мањи од 3 милиона путника са аеродромом у Европском заједничком зрачном простору;
 - линија није отворена прије подношења молбе за додјелу државне помоћи те да се на истој линији саобраћај већ не одвија влаковима великих брзина или из неке друге зрачне луке у истом подручју обухвата под истим увјетима;
 - успостављању нове линије претходи:
 - израда пословног плана из којег је видљива профитабилност линије након најмање 3 године отварања, или
 - неопозива обавеза авиопријевозника да обавља зрачни пријевоз на датој линији током периода након прекида добијања помоћи који је најмање подједнако дуг као период током којег је добијана помоћ за отварање линије;
 - у недостатку државне помоћи, не би дошло до ширења пословне активности авиопријевозника на дотичном аеродрому;
 - је поступак додјеле државне помоћи за отварање нових зрачних линија јаван и отворен под

једнаким условима за све заинтересоване авиопријевознике;

- г) државна помоћ не садржи друге врсте државне помоћи која се даје за експлоатацију линије.
- (2) Величина и облик подручја обухвата из става (1) тачка ц) зависи од различитих фактора аеродрома, укључујући пословни модел, локацију и одредишта која опслужује, а генерално се граница обухвата поставља на 100 километара или 60 минута путовања аутомобилом, аутобусом, влаком или влаком великих брзина.
- (3) Прихватљиви трошкови су искључиво трошкови аеродромских такси везаних за новоотворену линију.
- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% прихватљивих трошкова у периоду од највише три године.

Члан 115.

Државна помоћ за аеродромску инфраструктуру

- (1) Државна помоћ за изградњу аеродромске структуре и опреме или објеката који су у директној функцији може се додијелити уколико:
 - а) изградња и функционисање инфраструктуре задовољавају јасно дефиниран циљ од опћег интереса (регионални развој, доступност, итд.);
 - б) је инфраструктура неопходна и сразмјерна постављеном циљу;
 - ц) инфраструктура има задовољавајуће средњорочне изгледе у погледу кориштења, а нарочито у погледу кориштења постојеће инфраструктуре;
 - д) сви потенцијални корисници имају приступ инфраструктури равноправно и без дискриминације;
 - е) без државне помоћи не би дошло до улагања или би се оно вршило у различитом обиму.
- (2) Прихватљиви трошкови су трошкови улагања у инфраструктуру и опрему аеродрома која служи за пружање услуга авио пријевозницима и другим пружатељима услуга на аеродромима.
- (3) У прихватљиве трошкове нарочито спадају улагања у узлетно-слетне писте, терминале, стајанке, рулне стазе, централизовану инфраструктуру за земаљске услуге и остале објекте који директно пружају подршку услугама аеродрома, укључујући трошкове њиховог планирања.
- (4) У прихватљиве трошкове не спадају трошкови инфраструктуре и опреме која је прије свега потребна за обављање незарадних дјелатности попут паркиралишта за аутомобиле, продаваоница и ресторана, трошкови уобичајеног одржавања и трошкови за обављање задатака у надлежности органа власти.
- (5) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - а) 75% прихватљивих трошкова аеродрома са мање од 1 милион путника годишње; и
 - б) 50% прихватљивих трошкова аеродрома са 1 до 3 милиона путника годишње.

Члан 116.

Оперативна помоћ за пословање аеродрома

- (1) Оперативна помоћ за аеродроме представља помоћ за покривање разлике оперативног финансирања и оперативних трошкова. Оперативни трошкови односе се на основне трошкове аеродрома у погледу пружања аеродромских услуга укључујући трошкове особља, уговорених услуга, комуникације, збрињавања отпада, енергије, одржавања, изнајмљивања и администрације, али искључује капиталне трошкове, маркетиншку

подршку или друге потицаје које аеродром осигурава зрачним пријевозницима.

- (2) Државна помоћ за оперативно пословање аеродрома с просјечним годишњим прометом током двије календарске године мањим од 3 милиона путника може се додијелити под условима из члана 115. став (1) ове уредбе.
- (3) Интензитет државне помоћи не може премашити 50% унапријед, у фиксном износу, предвиђених оперативних губитака аеродрома, тј. мањак између предвиђених прихода и оперативних трошкова аеродрома.
- (4) Изузетно, интензитет државне помоћи може достићи до 80% унапријед, у фиксном износу, предвиђених оперативних губитака аеродрома с просјечним годишњим прометом током двије календарске године мањим од 700.000 путника.

3.4. Државна помоћ за пријевоз становника удаљених регија

Члан 117.

Државна помоћ социјалне природе у зрачном саобраћају

- (1) Државна помоћ социјалне природе може се додијелити у оквиру услуга зрачног саобраћаја уколико се додјељује:
 - а) само у корист одређене категорије путника који путују на зрачној линији као што су: путници с посебним потребама попут дјете, особа с инвалидитетом, особа с ниским примацима, студената, старијих особа и других;
 - б) без дискриминације у смислу поријекла услуга, односно без обзира на то који авиопријевозник је оператер лета.

Члан 118.

Државна помоћ за пријевоз становника удаљене регије

- (1) Независно од социјалне структуре путника из члана 117., државна помоћ може се додијелити и за пријевоз путника с пребивалиштем у удаљеној регији који путује од/до аеродрома или луке у удаљеној регији и другог аеродрома или луке у Европском привредном простору или Босни и Херцеговини.
- (2) Државна помоћ се одобрава без дискриминације на основу идентитета пријевозника или врсте услуге те без ограничења у погледу руте до удаљене регије или из ње.
- (3) Прихватљиве трошкове чини цијена повратне карте из удаљене регије или до ње, укључујући све порезе и накнаде које пријевозник наплаћује потрошачу.
- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити 100% прихватљивих трошкова.

4. ДРЖАВНА ПОМОЋ У СЕКТОРУ ПОШТАНСКИХ УСЛУГА

Члан 119.

Државна помоћ у сектору поштанских услуга

- (1) Државна помоћ може се додијелити само за пружање универзалних поштанских услуга.
- (2) Независно регулаторно тијело бира поштанског оператера који обавља универзалну поштанску услугу по начелу објективности, транспарентности и недискриминације.
- (3) Универзални поштански оператер стицањем лиценце стиче право на пружање универзалних и осталих поштанских услуга.

Члан 120.

Одређивање накнаде за пружање универзалне поштанске услуге и обавезе оператора

- (1) Регулаторно тијело одређује и усклађује висину накнаде за пружање универзалне услуге и дужно је да сваких 5 година врши периодичну ревизију начина обрачуна и износа накнаде која се плаћа по посебној лиценци за пружање поштанских услуга.
- (2) Накнада за пружање универзалне поштанске услуге коју одобрава регулаторно тијело мора бити:
 - а) иста за све кориснике на цијелом подручју на ком универзални поштански оператор пружа услуге;
 - б) приступачна, заснована на реалним трошковима и потицајна за ефикасно обављање универзалних поштанских услуга;
 - ц) бесплатна за поједине врсте услуга које користе лица са одређеним обликом инвалидитета;
 - д) унапријед одређена и транспарентна;
 - е) одређена на начин да појединим корисницима услуга не даје предност у односу на друге кориснике под истим или сличним условима.
- (3) Универзални поштански оператор мора поступати у свему у складу са Свјетском поштанском директивом, којом су предвиђена права и обавезе поштанског оператора као и осталих давалаца универзалне поштанске услуге.
- (4) Универзални поштански оператор дужан је да омогући приступ поштанској мрежи и поштанским операторима који пружају универзалну поштанску услугу, као и другим поштанским операторима на чији захтјев је покренут поступак издавања лиценце за обављање универзалне поштанске услуге.
- (5) Поштански оператор који поред универзалне поштанске услуге обавља једну или више других услуга дужан је да води одвојено рачуноводство на начин да се могу утврдити приходи и трошкови остварени од универзалних поштанских услуга одвојено од прихода и трошкова остварених од других поштанских услуга.

Члан 121.

Обрачун и верификација нето трошка

- (1) Ако обављање универзалне поштанске услуге ствара нето трошак, који представља неправедно финансијско оптерећење за универзалног поштанског оператора, он има право на накнаду признатог обрачуна нето трошка за који је утврђено да представља неправедно финансијско оптерећење.
- (2) Обрачун нето трошка сачињава се у складу са законом којим се уређује рачуноводство, на начин да се избјегне дупли обрачун свих директних и индиректних користи и трошкова у пружању универзалне поштанске услуге.
- (3) Нето трошак пружања универзалне поштанске услуге обрачунава се као разлика нето трошка универзалног поштанског оператора за рад на пружању универзалне поштанске услуге и нето трошка тог оператора без обавезе пружања универзалне услуге.
- (4) Универзални поштански оператор, ради остваривања права на накнаду због неправедног финансијског оптерећења, дужан је да поднесе захтјев за верификацију обрачуна нето трошка регулаторном тијелу.
- (5) Обрачун нето трошка из става (4) овог члана, који је основ за накнаду нето трошка универзалне поштанске услуге, утврђује се у складу са прописима о државној помоћи.
- (6) Обрачун нето трошка универзалне поштанске услуге укључује:

- а) трошкове универзалних услуга које се могу извршавати само са губитком, или под условима који нису у складу са уобичајеним правилима тржишног пословања,
- б) све директне и индиректне користи које универзални поштански оператор има на основу обављања универзалне поштанске услуге у које спадају:
 - 1) приходи од универзалне поштанске услуге,
 - 2) приходи од услуга које не чине универзалну поштанску услугу, а универзални поштански оператор их не би остварио када не би обављао универзалну поштанску услугу,
 - 3) повећање вриједности робних марки због обављања универзалне поштанске услуге и
 - 4) смањење трошкова обављања других услуга због синергијског ефекта који настају обављањем универзалне поштанске услуге.
- (7) Одрживост обављања универзалне поштанске услуге универзални поштански оператор остварује из средстава осигураних из прихода остварених пружањем универзалне поштанске услуге.
- (8) Уколико нето трошак за обављање универзалне поштанске услуге није могуће покрити из средстава из става (7) овог члана, губици се надокнађују из средстава буџета према правилима о државној помоћи за услуге од опћег економског интереса, при чему се не смије исплатити прекомјерна накнада.

Члан 122.

Примјена правила о државној помоћи за услуге од опћег економског интереса

На остала питања која нису уређена одредбама овог одјељка сходно се примјењују правила о државној помоћи за услуге од опћег економског интереса.

5. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА ШИРОКОПОЈАСНУ ИНФРАСТРУКТУРУ

Члан 123.

Државна помоћ за широкопојасну (телекомуникацијску) инфраструктуру

- (1) Државна помоћ за развој широкопојасне (телекомуникацијске) мреже може се додијелити под сљедећим условима:
 - а) улагање се врши на подручју на којем нема основне широкопојасне мреже или приступне мреже нове генерације;
 - б) није вјероватно да ће се у року од три године од тренутка објаве планиране мјере помоћи инфраструктура развити под комерцијалним условима;
 - ц) помоћ се додјељује на основу отвореног, транспарентног и недискриминирајућег конкурентног поступка одабира уз поштовање начела технолошке неутралности; и
 - д) оператор широкопојасне (телекомуникацијске) мреже се обавезује да омогући другим операторима најшири активни и пасивни veleprodajni приступ мрежи под поштеним и недискриминирајућим условима, укључујући физичко издавање у случају приступних мрежа нове генерације током најмање седам година од момента почетка кориштења, односно трајно у случају приступа водовима или стубовима.
- (2) Приступна мрежа сљедеће генерације из става (1) тачка а) овог члана означава напредну мрежу с основним функцијама које се заснивају на технолошким платформама попут асиметричних дигиталних претплатничких линија, до нивоа ADSL2+, стандардних кабелских

мрежа, мобилних УМТС мрежа треће генерације и сателитских система која има барем сљедеће значајке:

- а) пружа поуздане услуге при врло великој брзини путем оптичког пријеноса (или истоврсне технологије) у довољној близини просторија корисника како би се доиста зајамчила врло висока брзина;
 - б) подржава низ напредних дигиталних услуга, укључујући усклађене услуге утемељене на интернетском протоколу (ИП); и
 - ц) има знатно вишу брзину пријеноса у односу на базичне широкопојасне мреже.
- (3) У случају државне помоћи за изградњу водова широкопојасне (телекомуникацијске) мреже, водови морају бити довољно дугачки како би се њима покрило више кабелских мрежа и различите мрежне топологије.
 - (4) Сазнања о плановима будућег развоја широкопојасне (телекомуникацијске) инфраструктуре на одређеном подручју из става (1) тачка а) овог члана се преиспитују путем јавне расправе.
 - (5) Цијена велепродајног приступа из става (1) тачка ц) овог члана утврђује се на основу начела која одређује надлежно регулаторно тијело и на референтним вриједностима које превладавају у другим упоредивим, а конкурентнијим подручјима на територији Босне и Херцеговине, узимајући у обзир помоћ коју је мрежни оператор примио.
 - (6) Надлежно регулаторно тијело даје мишљење у погледу услова приступа мрежи, укључујући цијене приступа, те у случају спора између тражиоца приступа и субвенционираниог оператора инфраструктуре.

Члан 124.

Прихватљиви трошкови и висина државне помоћи

- (1) Прихватљиви трошкови су сљедећи:
 - а) трошкови улагања у увођење пасивне широкопојасне (телекомуникацијске) инфраструктуре тј. инфраструктуре без активних компоненти која, уобичајено, укључује грађевинску инфраструктуру, водове, оптичка влакна и уличне кабловске ормаре;
 - б) трошкови улагања у грађевинске радове повезане са широкопојасним интернетом (нпр. прокопавање цеста и изградња канала за постављање водова, итд.);
 - ц) трошкови улагања у увођење основних широкопојасних мрежа; и
 - д) трошкови улагања у увођење приступне мреже сљедеће генерације.
- (2) Максимални износ државне помоћи за развој широкопојасне (телекомуникацијске) инфраструктуре не може премашити 70 милијуна ЕУР укупних трошкова по пројекту.

6. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА РАДИОДИФУЗНЕ УСЛУГЕ

Члан 125.

Услови за додјелу државне помоћи у области јавних радиодифузних услуга

- (1) Државна помоћ за обављање јавних услуга емитовања радио-телевизијског програма може се додијелити под условом:
 - а) да је емитовање радио и телевизијског програма од важности за грађане Босне и Херцеговине односно Федерације Босне и Херцеговине,
 - б) да је пружање јавне услуге повјерено на основу акта (управног) или уговора којим се прецизно и недвосмислено утврђују дјелатности емитера које потпадају под функцију вршења јавне услуге,

услови за давање накнаде, као и поступци за избегавање прекомјерних накнада и поврат прекомјерног износа, и

- ц) да је одређен орган који је стварно независан од управе емитера јавног радио и телевизијског програма, који прати вршење обавезе пружања јавне услуге и има овлаштења, потребан капацитет и средства за обављање редовног надзора.
- (2) Емитовање из става (1) тачка а) овог члана је од важности за грађане Босне и Херцеговине односно Федерације БиХ уколико се емитовањем задовољавају демократски, друштвени и културни интереси јавности на националном или локалном нивоу и води рачуна о националној заступљености информативног, културног, образовног, спортског и забавног програма.
- (3) Државна помоћ се може додијелити за ову сврху независно од тога да ли се јавна услуга радио-телевизијског емитовања финансира само из јавних средстава, у било ком облику, или различитим комбинацијама јавних средстава и продаје рекламног простора или програма.

Члан 126.

Прихватљиви трошкови и висина држане помоћи за емитовање радиодифузног програма

- (1) Државна помоћ за вршење јавне услуге емитовања радиодифузног програма се додјељује у виду накнаде нето трошкова везаних за испуњавање обавезе пружања јавних услуга, при чијем се израчунавању узимају у обзир директни или индиректни приходи који произлазе из обављања јавне услуге односно нето корист од свих комерцијалних дјелатности које су везане за дјелатност јавне услуге.
- (2) Трошкови који служе истовременом вршењу дјелатности јавних и нејавних услуга се пропорционално расподељују на дјелатности јавних услуга и дјелатности нејавних услуга.
- (3) Када расподела трошкова из става (2) овог члана није могућа, заједнички улазни трошкови се расподељују на основу разлике у укупним трошковима емитера са и без дјелатности нејавних услуга.
- (4) Уколико се трошкови у цијелости могу приписати дјелатностима јавних услуга, без обзира што од њих имају корист и дјелатности нејавних услуга, сви се трошкови могу у цијелости приписати дјелатности јавних услуга.
- (5) Осим у случају емитера који не обављају нити једну другу дјелатност поред пружања јавне услуге, емитер који прима накнаду за обављање јавне услуге може остварити разумну добит која се састоји од стопе поврата на властити капитал која узима у обзир ризик или недостатак ризика који емитер преузима.
- (6) Емитер може задржати годишњу прекомјерну накнаду изнад нето трошкова јавне услуге (као резерве јавне услуге), до износа од 10% годишњих буџетских трошкова пружања јавне услуге, за осигуравање финансирања обавеза пружања јавне услуге у наступајућем периоду.
- (7) Изузетно се емитеру може допустити да задрже износ преко 10% годишњих буџетских трошкова пружања јавне услуге ако је прекомјерна накнада посебно унапријед и обавезујуће одређена и орочена у сврху једнократног великог трошка потребног за испуњавање обавезе пружања јавне услуге.

Члан 127.

Транспарентност финансирања емитера

- (1) Субјект коме је повјерено пружање јавне услуге радио-телевизијског емитовања дужан је да води одвојено рачуноводство за послове пружања јавне услуге емитовања радио-телевизијског програма од других послова.
- (2) Актом из члана 125. став (1) тачка б) ове уредбе може се од емитера захтијевати функционално или структурално раздвајање јавних од нејавних дјелатности ради избјегавања унакрсног субвенционирања комерцијалних дјелатности и поштовања принципа непристрасне трансакције.

Члан 128.

Примјена правила о државној помоћи за услуге од опћег економског интереса

На остала питања која нису уређена одредбама овог одјељка сходно се примјењују правила о државној помоћи за услуге од опћег економског интереса.

7. ДРЖАВНА ПОМОЋ У СЕКТОРУ КУЛТУРЕ**7.1. Државна помоћ за културу и културно наслеђе**

Члан 129.

Државна помоћ за културу и заштиту националног културног наслеђа

- (1) Државна помоћ се може додијелити за сљедеће културне објекте, сврхе и активности:
 - а) музеје, архиве, библиотеке, умјетничке и културне центре или просторе, позоришта, кина, оперне и концертне дворане, остале организације за јавне изведбе, установе филмске баштине и другу сличну умјетничку и културну инфраструктуру, организације и институције;
 - б) материјално наслеђе, укључујући све облике покретне или непокретне културне баштине и археолошка налазишта, споменике, историјске локације и зграде, те природно наслеђе повезано с културним наслеђејем, односно природно или културно наслеђе које је заведено у одговарајућим регистрима заштићених споменика културе Федерације БиХ;
 - ц) нематеријално наслеђе у сваком облику, укључујући фолклорне обичаје и занате;
 - д) умјетничка или културна догађања и изведбе, фестивале, изложбе и остале сличне културне активности;
 - е) активности културног и умјетничког образовања те потицања разумијевања важности заштите и потицања различитости културних израза путем образовних програма и јачања свијести шире јавности, по потреби и употребом нових технологија;
 - ф) писање, издавање, продукцију, дистрибуцију, дигитализацију и објављивање музичких и књижевних дијела, укључујући пријеведе.
- (2) Помоћ за штампу и часописе, било да се објављују у штампаном или дигиталном формату, није допуштена на основу овог члана.
- (3) Државна помоћ може бити у облику:
 - а) инвестиционе помоћи, укључујући помоћ за изградњу или надоградњу културне инфраструктуре;
 - б) помоћи за текуће/оперативно пословање.

Члан 130.

Прихватљиви трошкови за културу и заштиту националног културног наслеђа

- (1) Прихватљиви трошкови за инвестициону помоћ за културу и заштиту националног културног наслеђа за инвестициону помоћ су трошкови улагања у материјалну и нематеријалну имовину, укључујући:
 - а) трошкове изградње, надоградње, набавке, конзервације или побољшања инфраструктуре, ако се најмање 80% временског или просторног капацитета инфраструктуре годишње употребљава за културне сврхе;
 - б) трошкове набавке, укључујући најам, пријенос посједа или физичко премјештање културне баштине;
 - ц) трошкове чувања, конзервације, обнављања те реставрације материјалне и нематеријалне културне баштине, укључујући додатне трошкове за одговарајуће складиштење, посебне алате, материјале те трошкове за документацију, истраживање, дигитализацију и објављивање;
 - д) трошкове за побољшање приступа јавности културном наслеђеју, нарочито:
 - 1) трошкове дигитализације и осталих нових технологија,
 - 2) трошкове за побољшање доступности за особе с посебним потребама (нпр. рампе и дизала за особе с инвалидитетом, упуте на Браиллеовом писму и музејски изложбени предмети који се могу дотакнути), и
 - 3) трошкове промоције културне разноликости у погледу излагања, програма и посјетиоца;
 - е) трошкове за културне пројекте и дјелатности, програме сарадње и размјене, укључујући трошкове поступка одабира, трошкове промоције те трошкове који настају као директна последица пројекта.
- (2) Прихватљиви трошкови за помоћ текућем/оперативном пословању су:
 - а) трошкови културне установе или локације културне баштине повезани са сталним или повременим активностима, укључујући изложбе, наступе и догађања те слична културна догађања која се одвијају током редовног пословања;
 - б) трошкови културног и умјетничког образовања те потицања разумијевања важности заштите и различитости културних израза путем образовних програма и јачања свијести шире јавности, по потреби и употребом нових технологија;
 - ц) трошкови побољшања приступа културним установама или локацијама културне баштине и с њима повезаним активностима, укључујући трошкове дигитализације и употребе нових технологија те трошкове побољшања приступа за особе с инвалидитетом;
 - д) оперативни трошкови који су директно повезани с културним пројектом или активношћу;
 - е) трошкови особља које ради за културну установу или локацију културне баштине или за пројект;
 - ф) трошкови услуга савјетовања и подршке које пружају вањски савјетници и пружатељи услуга, а који настају као директна последица пројекта.
- (3) Оперативни трошкови из става (2) тачка д) овог члана су трошкови најма или закупа некретнина и мјеста културних догађања, путни трошкови, трошкови материјала и робе директно повезаних с културним пројектом

или активношћу, архитектонских структура за изложбе и позорница, кредита, закупа и амортизације алата, софтвера и опреме, трошкови права приступа дјелима заштићенима ауторским правом и другом садржају заштићеном повезаним правима интелектуалног власништва, трошкови промоције и трошкови који су настали као директна посљедица пројекта или активности.

- (4) Трошкови амортизације и трошкови финансирања става (2) тачка д) овог члана су прихватљиви само ако нису обухваћени инвестиционом помоћи.
- (5) Прихватљиви трошкови објављивања музичких и књижевних дјела обухватају и ауторске хонораре (трошкови ауторских права), накнаде преводиоца, накнаде уредника, остале уредничке трошкове (лектура, коректура, редактура), трошкове пријелома и припреме за штампу те трошкове штампе или објављивања у електронском формату.

Члан 131.

Висина државне помоћи за културу и заштиту националног културног наслеђа

- (1) За инвестициону помоћ, за културу и заштиту националног културног наслеђа износ помоћи не може премашити разлику између прихватљивих трошкова и оперативне добити остварене улагањем.
- (2) Оперативна добит одузима се унапријед/ех анте од прихватљивих трошкова на основу реалистичних пројекција или путем механизма поврата средстава.
- (3) Оператеру инфраструктуре допуштено је задржати разумно очекивану добит остварену током одговарајућег периода, а која се одређује у односу на типичну добит за дотични сектор.
- (4) Разумном добити из става (3) овог члана се сматра стопа поврата капитала која не премашује одговарајућу замјенску стопу увећану за премију од 100 основних бодова.
- (5) За помоћ текућем/оперативном пословању, износ помоћи не може премашити износ који је нужен за покриће оперативних губитака и разумно очекиване добити у одговарајућем периоду што се осигурава унапријед/ех анте, на основу реалистичних пројекција, или путем механизма поврата средстава.
- (6) За помоћ која не премашује 2 милиона ЕУР, поред метода из ставова (1) до (5) овог члана, максимални интензитет помоћи може се одредити на 80% прихватљивих трошкова.
- (7) Максимални износ инвестиционе помоћи у културу и очување наслеђа не може премашити 150 милијуна ЕУР по пројекту.
- (8) Максимални износ помоћи за текуће/оперативно пословање не може премашити 75 милијуна ЕУР годишње привредном субјекту.
- (9) Интензитет државне помоћи за објављивање музичких и књижевних дјела из члана 130. став (1) тачка ф) ове уредбе не може премашити 70% прихватљивих трошкова, а максимални износ те помоћи не може премашити разлику између прихватљивих трошкова и дисконтинираних прихода трошкова, што се осигурава одузимањем прихода од прихватљивих трошкова унапријед/ех анте или путем механизма поврата средстава.

7.2. Државна помоћ за кинематографију и аудиовизуелна дјела

Члан 132.

Помоћ за кинематографске и друге аудиовизуелне активности

- (1) Државна помоћ може се додијелити за писање сценарија, развој, продукцију, дистрибуцију и промоцију аудиовизуелних дјела, уколико су испуњени следећи критерији:
 - а) да мјера не доводи до дискриминације на основу држављанства, као да се поштује слобода настанјивања, слобода кретања робе и пружања услуга;
 - б) да је државна помоћ директно усмјерена на стварање производа од културног значаја који задовољавају унапријед утврђене умјетничке критерије;
- (2) Државна помоћ може бити у облику:
 - а) помоћи за продукцију која није ограничена на одређене продукцијске активности или појединачне дијелове продукцијског вриједносног ланца;
 - б) помоћи за претпродукцију; и
 - ц) помоћи за дистрибуцију аудиовизуелних дјела.
- (3) Државна помоћ се на основу овог члана не може додијелити за инфраструктуру филмских студија.

Члан 133.

Прихватљиви трошкови и висина помоћи за кинематографске и друге аудиовизуелне активности

- (1) Прихватљиви трошкови за кинематографске и друге аудиовизуелне активности су:
 - а) свеукупни трошкови продукције аудиовизуелних дјела укључујући трошкове везане за унапређење приступачности аудиовизуелних дјела лицима с инвалидитетом;
 - б) трошкови претпродукције, односно трошкови писања сценарија и развој аудиовизуелних дјела;
 - ц) трошкови дистрибуције и промоције аудиовизуелних дјела.
- (2) Интензитет државне помоћи за продукцију и дистрибуцију аудиовизуелних дјела не може премашити 50% прихватљивих трошкова.
- (3) Интензитет државне помоћи за продукцију аудиовизуелних дјела може се повећати у случају:
 - а) прекограничне продукције у чијем финансирању учествују једна или више држава чланица Европске уније и у коју је укључен продуцент из државе чланице Уније, до максималног интензитета од 60% прихватљивих трошкова; или
 - б) захтјевног аудиовизуелног дјела које задовољава критерије утврђене приликом успостављања програма/схема помоћи и копродукције у које су укључене земље с пописа Одбора за развојну помоћ ОЕИЦ-а, до интензитета од 100% прихватљивих трошкова.
- (4) Захтјевно аудиовизуелно дјело из става (3) тачка б) овог члана је филм чија је једина изворна верзија на језику ограничене распрострањености у смислу обухваћеног подручја или становништва, кратки филм, први и други филм режисера, документарни филм или нискобуџетни филм или друго комерцијално захтјевно дјело.
- (5) Интензитет државне помоћи за претпродукцију не може премашити 100% прихватљивих трошкова.
- (6) Ако из насталог сценарија или развијеног пројекта проистекне аудиовизуелно дјело, као што је филм, трошкови претпродукције уграђују се у укупни буџет и

узимају у обзир при израчунау интензитета државне помоћи.

- (7) Максимални износ намијењен програму државне помоћи за аудиовизуелна дјела не може премашити 50 милиона ЕУР годишње по програму.

Члан 134.

(Територијално условљавање давања државне помоћи за продукцију)

- (1) Давалац државне помоћи из Федерације Босне и Херцеговине може:
- а) захтијевати да до 160% помоћи додијељене за продукцију одређеног аудиовизуелног дјела буде потрошено на подручју Федерације Босне и Херцеговине; или
 - б) израчунати помоћ додијељену за продукцију одређеног аудиовизуелног дјела као постотак издатака за продукцијске дјелатности у Федерацији Босне и Херцеговине (типично у случају програма државне помоћи у облику пореских потицаја).
- (2) Условљавањем давања државне помоћи из става (1) овог члана не може се захтијевати да минимални ниво продукцијске активности којег је потребно остварити на територији Федерације Босне и Херцеговине премаше 50% укупног буџета намијењеног за продукцију, нити се може захтијевати да минимални ниво издатака који је потребно направити премаше 80% укупног буџета за продукцију.

8. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА СПОРТСКУ ИНФРАСТРУКТУРУ

Члан 135.

Државна помоћ за спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру

- (1) Државна помоћ за спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру може се додијелити ако су испуњени следећи услови:
- а) приступ спортској или вишенамјенској инфраструктури омогућен је на транспарентан и недискриминирајући начин;
 - б) појединачни професионални спортски корисник спортску инфраструктуру употребљава највише до 80% временског капацитета годишње;
 - ц) цијене употребе инфраструктуре од стране професионалних спортских корисника и критерији за њихово одређивање су јавно објављени;
 - д) концесије или друго повјеравање изградње, надоградње и/или вођења спортске или вишенамјенске рекреативне инфраструктуре трећим особама додјељују се на транспарентној и недискриминирајућој основи у складу са прописима о јавним набавкама.
- (2) Вишенамјенска рекреативна инфраструктура састоји се од вишенамјенских објеката за рекреацију у којима се посебно нуде културне и рекреативне услуге, уз изузетак забавних паркова и хотелских објеката.
- (3) Професионални спорт значи бављење спортом као плаћеним запослењем или дужношћу за коју се добива накнада која премашује трошак учествовања и чини знатан удио у приходу спортисте, без обзира на то је ли између професионалног спортисте и одговарајуће спортске организације заснован уговор о раду.
- (4) Путни трошкови и трошкови смјештаја ради учествовања на спортском догађају не сматрају се накнадом у смислу овог члана.

- (5) Када инфраструктуру истовремено употребљава неколико корисника, за потребе обрачуна из става (1) б) овог члана, сваком кориснику се израчунава одговарајући удио временског капацитета употребе.
- (6) Привредном субјекту који је финансирао најмање 30% трошкова улагања у инфраструктуру може се одобрити повлаштени приступ инфраструктури, под увјетом да су увјети повлаштеног приступа јавно објављени.

Члан 136.

Облици и висина државне помоћи за спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру

- (1) Државна помоћ за спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру може бити у облику:
- а) помоћи за улагање, укључујући помоћ за изградњу или надоградњу спортске и вишенамјенске рекреативне инфраструктуре; или/и
 - б) помоћи за оперативно пословање спортске инфраструктуре.
- (2) Прихватљиви трошкови улагања у спортску и вишенамјенску рекреативну инфраструктуру су трошкови улагања у материјалну и нематеријалну имовину.
- (3) Прихватљиви трошкови оперативног пословања спортске инфраструктуре су оперативни трошкови пружања услуга инфраструктуре, као што су трошкови особља, материјала, уговорених услуга, комуникације, енергије, одржавања, најма и административни трошкови итд.
- (4) Прихватљиви трошкови оперативног пословања из става (3) овог члана искључују трошкове амортизације и трошкове финансирања који су већ обухваћени помоћу за улагање.
- (5) Државна помоћ из става (1) тачка а) овог члана не може премашити разлику између прихватљивих трошкова из става (2) овог члана и оперативне добити од улагања, а највише до износа од 30 милиона ЕУР, при чему укупни трошкови не смију премашити 100 милиона ЕУР по инфраструктурном пројекту.
- (6) Оперативна добит из става (5) овог члана одузима се од прихватљивих трошкова ех анте на основу разумних пројекција или механизмом поврата средстава.
- (7) Државна помоћ из става (1) тачка б) овог члана не може премашити оперативне губитке током одговарајућег периода, а највише до износа од 2 милиона ЕУР годишње по инфраструктурном објекту.
- (8) Максимална висина помоћи из става (7) овог члана се осигурава ех анте на основу разумних пројекција или механизмом поврата средстава.
- (9) У случају државне помоћи која не премашује 2 милијун ЕУР, умјесто методама из ставова (5) и (7) овог члана, износ државне помоћи се може одредити одређивањем максималног интензитета који не може премашити 80% прихватљивих трошкова из става (2) односно (3) овог члана.

IV. СПЕЦИФИЧНИ ИНСТРУМЕНТИ ДОДЈЕЛЕ ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ

Члан 137.

Појединачна државна гаранција и схеме гаранција

- (1) Појединачна државна гаранција не представља инструмент додјеле државне помоћи уколико су кумулативно испуњени следећи услови:
- а) да привредни субјект није у тешкоћама;
 - б) да је гаранција повезана са посебном финансијском трансакцијом, на фиксни износ и фиксни период времена;

- ц) да гаранција не покрива више од 80% неизмиреног зајма или друге финансијске обавезе корисника, с тим да се ово ограничење не односи на:
- 1) гаранције које покривају дужничке обавезнице, или
 - 2) гаранције дате у циљу финансирања привредног субјекта чија је искључива дјелатност пружање услуга од опћег економског интереса, а гаранцију даје сам орган који је повјерио вршење услуга од опћег економског интереса;
- д) да се премија за гаранцију обрачунава примјеном тржишних принципа.
- (2) Програм (схема) државне гаранције не представља инструмент дојеле државне помоћи уколико су кумулативно испуњени услови из става (1) тачка а) до ц) као и:
- а) да су услови програма (схеме) државне гаранције засновани на реалној процјени ризика,
 - б) да се премије које плаћа корисник реализује из властитих извора и да покривају нормалне ризике покривене додијељеном гаранцијом те административне трошкове схеме, укључујући годишње приходе на тај капитал;
 - ц) да се премије преиспитују најмање једном годишње.

Члан 138.

Продаја непокретне имовине у јавној својини са и без безусловне лиценције

- (1) Продаја непокретне имовине у јавној својини не представља државну помоћ уколико је поступак продаје одређен у складу са једном од следећих метода:
- а) на основу објављене, отворене и безусловне лиценције која је резултирала прихватањем најбоље или једине понуде уз поштовање следећих услова:
 - 1) да је понуда више пута оглашена у временском периоду од најмање два мјесеца у националној и локалној штампи, односно у публикацијама које имају редовну међународну тиражу уколико намјеравана продаја земљишта и зграда може привући инвеститоре који улажу у европским и међународним размјерима;
 - 2) да сваки потенцијални купац може купити земљиште и зграде и користити их за своје личне потребе у могућа ограничења у сврху заштите околиша, заштиту јавних интереса и изузимање сумњивих лиценција и понуда.
 - б) на основу процјене независног стручњака, који:
 - 1) посједује одговарајући степен квалификација које је стекао у наставном центру или еквивалентну академску спрему, има одговарајуће искуство и стручан је за процјену земљишта и зграда на датој локацији или одређене категорије или
 - 2) посједује признато свједочанство о завршеној средњој спреми и довољан ниво обуке са најмање три године практичног искуства по завршетку школовања и знања потребна за процјену земљишта и зграда на датој локацији.
 - 3) поступа независно приликом процјене, тј. према којем органи/тијела јавне власти не

могу давати налоге у погледу резултата процјене.

- (2) Урбанистичка и просторна ограничења у односу на власника у погледу кориштења земљишта и зграда из става (1) тачка а) подтачка 2) овог члана не утјечу на безусловну природу понуде.
- (3) Јавне службе за процјену или/и запослени у јавним органима/тијелима се сматрају независним, у смислу става (1) тачка б) подтачка 3) овог члана уколико је учинковито искључена могућност непрописног утјецаја на њихове налазе.
- (4) Уколико се непокретна имовина у јавној својини не може продати по цијени коју одреди независан стручњак, цијена се снижава за 5%.
- (5) Уколико је, након одређеног времена, очигледно да имовина не може се продати ни по сниженој цијени, извршит ће се нова процјена заснована на стеченом искуству и достављеним понудама.

V. ПРИЈЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 139.

Даном ступања на снагу ове уредбе, престаје да важи Уредба о намјени, критеријима и условима за дојелу државне помоћи у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 99/13).

Члан 140.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 366/2018

29. марта 2018. године

Сарајево

Премијер

Фадил Новалић, с. р.

Na osnovu člana 19. stav (1) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa članom 24. Zakona o sistemu državne pomoći u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 109. hitnoj sjednici, održanoj 29.03.2018. godine, donosi

UREDBU

O NAMJENI, KRITERIJIMA I USLOVIMA ZA DODJELU DRŽAVNE POMOĆI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Predmet Uredbe

- (1) Ovom uredbom se utvrđuje svrha državne pomoći, prihvatljivi troškovi i sektori, maksimalna dozvoljena visina državne pomoći i ostali važeći kriteriji za dodjelu državne pomoći koju dodjeljuje Federacija Bosne i Hercegovine, neposredno ili preko ovlaštenih pravnih lica.
- (2) Odredbe ove uredbe se odnose na sljedeće vrste državne pomoći:
 - а) horizontalnu državnu pomoć:
 - 1) državnu pomoć za promoviranje regionalnog razvoja;
 - 2) državna pomoć malim i srednjim privrednim subjektima;
 - 3) državna pomoć za sanaciju i restrukturiranje privrednih subjekata u teškoćama;
 - 4) državna pomoć u obliku rizičnog kapitala;
 - 5) državna pomoć za istraživanje, razvoj i inovacije;